

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Актуально

Виставка, присвячена геноциду, подорожує регіоном

СТОР. 8

Інтерв'ю

Академік Віталій ЦИМБАЛЮК: «До медичної науки слід ставитись за принципом «не нашкодь»

СТОР. 10

Благодійність

Добрий вчинок принесе більше щастя, ніж усі багатства світу

СТОР. 13

№ 16 (6270) П'ЯТНИЦЯ, 29 СІЧНЯ 2016 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Зміни до Основного Закону в частині правосуддя направлено до Конституційного Суду

Парламентська хроніка
Ранкове засідання 28 січня

Верховна Рада ухвалила рішення про направлення до Конституційного Суду доопрацьованого президентського законопроекту про внесення змін до Конституції України в частині правосуддя. Цей законопроект підтримав 231 народний депутат.

«Можна багато говорити про те, що судова гілка влади корумпована і нічого не змінювати. Але ті напрацювання Конституційної комісії, які були внесені Президентом та які мають схвальне рішення Венеційської комісії, це однозначно позитивний крок на шляху глибинної реформи судової гілки влади та відновлення довіри до неї. Без цього кроку ми ніколи не поборемо ні корупцію, ні інші негативні речі, які існують в системі суддівської влади», — сказав Голова Верховної Ради Володимир Гройсман та закликав народних депутатів підтримати направлення законопроекту до Конституційного Суду, щоб далі розпочати справжню реформу судової гілки влади.

СТОР. 2

Наша делегація бойкотуватиме участь у наступній Генасамблеї ПАЧЕС

Україна не братиме участі в 47-й Генеральній асамблеї ПАЧЕС, проведення якої заплановане на 28—30 червня 2016 року в Москві. Як повідомила на своїй сторінці у Фейсбук керівник Постійної делегації у Парламентській асамблеї Чорноморського економічного співробітництва Людмила Денисова, таке рішення було ухвалене під час засідання парламентського Комітету у закордонних справах.

«Уже підготовлено листа від Голови Верховної Ради України Володимира Гройсмана до міністра закордонних справ Павла Клімкіна з проханням дати доручення дипломатичним представництвам України за кордоном провести належну роботу щодо напрацювання спільного підходу серед держав—членів Організації ЧЕС стосовно відмови від участі у 47-й Генеральній асамблеї ПАЧЕС», — написала Людмила Денисова.

СТОР. 11

Сьогодні — День пам'яті Героїв Крут

Уроки історії потрібні, щоб перемагати

Подвиг українських юнаків, які ціною власного життя змогли зупинити наступ ворога взимку 1918-го, сьогодні — не лише сторінка історії. Так само, як і 98 років тому, наша країна бореться з агресором, сильним і підступним, а українці виявляють дива мужності, героїзму, самопожертви. І правильні висновки з уроків минулого — це теж ушанування пам'яті героїв.

Меморіальні заходи тривають цими днями в різних областях. Зокрема, у столичному музеї Івана Гончара відкриють виставку фотохроніки про пам'ятні події. Передбачено демонстрацію стрічки «Бій під Крутами» та доповіді істориків. У концертній програмі заплановано виступи відомих українських виконавців та акторів. У Харкові відкриють мурал на честь героїв бою під Крутами, а в Луцьку відбудеться смолоскипна хода.

На знімку: картина «Бій під Крутами» тернопільського художника Юрія Чумака, яка зберігається у фондах Тернопільського держархіву. Репродукція Ігоря КРОЧАКА.

ДОКЛАДНІШЕ ПРО ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ЮНАКІВ-ГЕРОЇВ ТА ПРО УРОКИ ІСТОРІЇ — НА СТОР. 8.

ПОДІЇ

Скандальне будівництво на Гончара: через п'ять років повернулися до того, з чого почали

Київський міський голова обіцяє застосувати важелі

У судових розглядах по одному з «найгарячіших» будівництв Києва — вул. Гончара, 17-23 — поставлено крапку. Верховний Суд України своїм рішенням ухвалив: п'ять років активісти й забудовник мірялися аргументами... не в тому суді. Розглядалася справа адміністративними судами, а мала — господарськими. Так і не ухваливши, законно була виділена земля під забудову чи ні, ВСУ анулював усі попередні рішення. Юристи з боку громадськості запевняють, що це нонсенс. Тим часом подати позов заново (уже в господарський суд) активісти не зможуть — минув термін позовної давності. Тепер забудовник вільний робити все, що побажає. Єдина надія — на допомогу Київського міського голови Віталія Кличка.

СТОР. 5

Зійшло майже 100 відсотків озимих

За словами директора департаменту агропромислового розвитку Львівської облдержадміністрації Наталії Хмиз, озимі зернові культури зійшли на площі 186,9 тис. га, а це 99,2 відсотка від посіяного. Озимі пшениця, ячмінь, жито на більшості посівних площ у доброму та задовільному стані. Крім того, отримано сходи озимого ріпаку на площі 41,1 тис. га — 99,8 відсотка.

Наталія Хмиз також повідомила, що в області планують посіяти ярих культур на площі 345,4 тис. га.

«Уже сьогодні аграрії Львівщини готуються до проведення весняно-польових робіт: накопичують матеріальні ресурси та готують техніку», — зауважила очільниця профільного департаменту, **інформує наш власкор Христина ГОРОБЕЦЬ.**

КОРОТКО

■ У Сумах майже 20 поліцейських, котрі служать в управлінні протидії наркозлочинності, взяли участь в акції «Здай кров — врятуй чиєсь життя!». Перед цим правоохоронці здавали кров для бійців, поранених у зоні АТО, **передає наш власкор Володимир ЧЕРНОВ.**

■ У Кам'янці-Подільському учасники АТО, федерація козацького фехтування, клуб юних миротворців, спілка ветеранів Афганістану, легіон сприяння обороні «Подільські Січові Стрільці» та міський військовий комісаріат створюють громадське об'єднання з метою військово-патріотичного виховання дітей та юнаків, **інформує наш власкор Ірина КОЗАК.**

В Україні з 10 лютого запрацює Державна служба з питань безпеки харчових продуктів і захисту споживачів *(УНІАН)*

Зміни до Основного Закону в частині правосуддя направлено до Конституційного Суду

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 28 січня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Презентуючи законопроект, **представник Президента у Верховній Раді Степан Кубів** зазначив, що згідно із пропонованими змінами до повноважень парламенту належатиме не тільки надання згоди на призначення на посаду та звільнення з посади Президентом України Генерального прокурора, як це було передбачено у попередній редакції конституційних змін, а й висловлення недовіри Генпрокурору, що матиме наслідком його відставку з посади. «Отож дострокове звільнення з посади Генерального прокурора здійснюватиметься на підставі, визначеній не тільки законом, як це було передбачено у попередній редакції законопроекту, а й Конституцією», — сказав він.

Голова Комітету Верховної Ради з питань правової політики та правосуддя Руслан Князевич у співдоповіді повідомив, що аналіз положень документа дає підстави стверджувати, що він є аналогічним до раніше поданого Президентом законопроекту про внесення змін до Конституції щодо правосуддя (реєстр. №3524 від 25 листопада 2015 року) за винятком положення, що стосується надання Верховній Раді права на висловлення недовіри Генеральному прокуророві, що має наслідком його відставку з посади.

У зв'язку з цим комітет підтвердив свої попередні висновки та рекомендував Верховній Раді включити до порядку денного поданий Президентом доопрацьований законопроект про внесення змін до Конституції України щодо правосуддя (реєстр. №3524 від 26 січня 2016 року) та направити його до Конституційного Суду для одержання висновку щодо його відповідності вимогам статей 157 і 158 Основного Закону. При цьому голова комітету нагадав, що Конституційний Суд у своєму висновку від 20 січня 2016 року на попередній варіант змін у частині правосуддя зазначив, що законопроект відповідає вимогам Конституції.

Під час обговорення **Олег Ляшко** заявив, що фракція Радикальної партії не голосуватиме за цей законопроект, оскільки він не вирішує проблем судочинства, консервує корупцію та фактично переводить управління судовою системою в ручний режим.

Представник Опозиційного блоку Олександр Долженков зазначив, що фракція не підтримуватиме пропоновані зміни, оскільки вони посилюють вплив Президента на судову гілку влади, а в Перехідних положеннях міститься норма, що весь суддівський корпус буде проходити люстраційну процедуру.

Юрій Луценко (Блок Петра Порошенка), обгрунтовуючи необхідність конституційної реформи, підкреслив, що в Україні відсутній справедливий, чесний і неупереджений суд, про що свідчать десятки резонансних і тисячі маловідомих судових розправ або корупційних рішень. «Нам потрібно провести очищення судів від непрофесіоналів і корупціонерів та набрати нових суддів — юридично грамотних та морально відповідальних. Про-поновані зміни до Конституції дають нам таку можливість», — заявив він.

Керівник фракції «Народний фронт» Максим Бурбак підкреслив, що коли парламент не направить до Коституційного Суду цей законопроект, то ще на рік буде відтерміновано боротьбу за очищення судової гілки влади. «Чи можемо ми впроваджувати реформи та очищувати від корупціонерів усі структури, якщо судді ухвалюють несправедливі рішення?» — запитав він та закликав водночас зі змінами до Конституції розробляти новий закон про судоустрій, який має передбачати процедуру очищення судової системи та критерії для призначення нових суддів. «Упевнений, що 9 тисяч нових суддів ми знайдемо», — зауважив він.

Володимир Литвин, Ярослав Москаленко.

Також 229 парламентаріїв підтримали ухвалення в цілому законопроекту «Про внесення змін до статті 149 Регламенту Верховної Ради України» (щодо процедурних питань внесення змін до Конституції).

За словами одного з авторів законопроекту Сергія Алексєєва, пропонується внести зміни до частин третьої, шостої та восьмої статті 149 Регламенту Верховної Ради.

Перший заступник голови Регламентного комітету Павло Пинзеник назвав ці пропозиції слушними та доцільними, оскільки вони дозволять отримати більше часу для розгляду та прийняття рішення щодо конституційних змін.

Натомість **керівник фракції «Самопоміч» Олег Березюк** закликав народних депутатів «не змінювати те, що не можна змінювати, зупинитися та зберегти Конституцію, яку написали романтики, що поважали право».

А **лідер фракції Радикальної партії Олег Ляшко** заявив, що «зараз у стінах українського парламенту відбувається антиконституційний переворот» та порівняв це голосування з тим, коли відбувалася ратифікація Харківських угод.

Реагуючи на ці звинувачення, **глава парламенту Володимир Гройсман** закликав усіх до об'єктивності. «Внесення змін до Регламенту дає додаткових п'ять-шість місяців на дискусію і не має жодного відношення до переворотів та всього іншого. Думаю, що всі це абсолютно чітко розуміють», — сказав він та ще раз наголосив, що основна мета пропонованих змін — це дати можливість для продовження дискусії та визначитися з подальшими діями стосовно всіх положень щодо децентралізації. «Не зупиняти і не провалювати цей процес — це і є відповідальна позиція українських політиків», — сказав глава парламенту, та підкреслив, що тут не може бути жодних порівнянь з Харківськими угодами. «То була державна зрада, а це — надання можливості для подальших дискусій», — сказав В. Гройсман і запевнив, що, крім позитиву, нічого іншого ухвалення цього законопроекту не принесе.

А після того, як О. Ляшко у виголошеній заяві знову стверджував, що метою змін до Регламенту є «бажання забезпечити можливість розгляду на наступній сесії змін до Конституції про особливий статус Донбасу та федералізацію України», В. Гройсман ще раз підкреслив, що в конституційних змінах немає жодного слова про особливий статус Донбасу та заявив, що «категорично проти будь-якої федералізації, автономізації або якихось інших сепаратних речей, які роздіяють Україну». Відтак він закликав усіх ще раз уважно перечитати кожен пункт змін до Конституції та прийняти осмислене рішення.

У першому читанні ухвалено законопроект про внесення змін до деяких законів України щодо діяльності військово-цивільних адміністрацій (реєстр. № 3177).

Ухваливши в цілому законопроект про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення розрахунків в паливно-енергетичному комплексі щодо державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом», Верховна Рада продовжила до 1 січня 2017 року мораторій на банкрутство компанії, термін дії якого завершився 1 січня цього року.

Невдовзі має з'явитися Український інститут книги, що передбачає ухвалений в цілому законопроект про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення системи державного управління в книговидавничій сфері.

Також у першому читанні ухвалено законопроект «Про державну підтримку кінематографії в Україні» (реєстр. №3081-д).

Народні депутати внесли зміни до календарного плану проведення четвертої сесії Верховної Ради восьмого скликання.

Сергій ЛАВРЕНЮК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Закон України

Про внесення змін до статті 149 Регламенту Верховної Ради України

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до статті 149 Регламенту Верховної Ради України, затвердженого Законом України «Про Регламент Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 14-17, ст. 133; 2011 р., № 12, ст. 84) такі зміни:

у частині шостій слова «чи позачерговій» виключити;

частину восьму після першого речення доповнити новим реченням такого змісту: «Якщо законопроект про внесення змін до Конституції України (який за висновком Конституційного Суду України відповідає вимогам статей 157, 158 Конституції України) був попередньо схвалений Верховною Радою і не був розглянутий на наступній черговій сесії після попереднього схвалення, то такий законопроект розглядається Верховною Радою на наступній за нею черговій сесії».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
28 січня 2016 року.
№ 948-VIII.

БРИФІНГИ

Вдалося обстояти санкції проти Росії

Постійній делегації Верховної Ради України у ПАРЄ на січневій сесії ПАРЄ вдалося обстояти низку ключових моментів в інтересах України, зокрема, щодо санкцій проти російських політиків. Про це заявили на брифінгу в парламенті народні депутати України, члени постійної делегації українського парламенту в ПАРЄ.

Голова Комітету з питань європейської інтеграції Ірина Геращенко зазначила, що ключовими на сесії ПАРЄ мали стати дебати щодо пролонгації або скасування повноважень російської делегації, яка взагалі не приїхала до Страсбурга, та продовження санкцій до російської делегації через анексію Криму та окупацію Донбасу. Але російська делегація, попри те, що, по суті, втекла з полю бою, через своїх сателітів — близьких до Кремля європейських політиків — намагалася запустити декілька важливих для неї тем, щоб пом'якшити чи взагалі скасувати санкції проти Росії. Зокрема, була спроба, щоб ПАРЄ визнала неприпустимість будь-яких санкцій проти політиків. «Однак українській делегації вдалося внести до цієї резолюції важливі поправки і визнати право країни запроваджувати санкції проти тих політиків, які не виконують і не шанують національне законодавство іншої країни», — наголосила Геращенко.

Ще одним важливим результатом, за словами Геращенко, став виступ Генерального секретаря Ради Європи Турбйорна Ягланда, котрий вперше визнав ті фундаментальні виклики, які сьогодні стоять перед Радою Європи у контексті конфліктів, які відбуваються на ще вчора мирному європейському континенті. До Криму надіслана спеціальна моніторингова місія Ради Європи, яка працюватиме над доповіддю щодо захисту прав людини у Криму.

Важливим також є те, додала Геращенко, що новим президентом ПАРЄ став іспанський депутат Педро Аграмунт — представник групи, в якій працює українська делегація, і друг України. У своїй промові він визначив ключовими викликами перед Радою Європи конфлікти на європейському континенті й декілька разів згадав Донбас і неприпустимість агресії з боку Російської Федерації.

Народний депутат Олексій Гончаренко підкреслив, що ПАРЄ є важливим міжнародним майданчиком, який має використовувати Україна для захисту своїх інтересів. За його словами, українська парламентська делегація на сесії ПАРЄ порушила ще одне важливе питання — щодо російської пропаганди, яка сьогодні дуже сильно працює по всьому світові. Українська делегація також звернулася до Генерального секретаря Ради Європи, щоб він став посередником між урядами України та Росії в питаннях обміну полоненими та повернення незаконно утримуваних громадян України додому, насамперед — Надії Савченко. На сесії ПАРЄ була присутня сестра Надії Савченко Віра.

Чи позбавлять Віктора Чумака депутатських повноважень?

Народний депутат України Віктор Чумак, член депутатської фракції Блоку Петра Порошенка, на брифінгу в парламенті заявив, що рішення Регламентного комітету Верховної Ради про винесення на розгляд сесійної зали питання про позбавлення його депутатського мандата та запровадження електронного декларування доходів держслужбовців пов'язані між собою.

Депутат нагадав, що електронне декларування має бути запроваджене Національним агентством із питань запобігання корупції, яке вже давно повинно працювати після ухвалення пакета антикорупційних законів, однак досі не запрацювало. І всі держслужбовці повинні будуть подавати не тільки декларації про все рухоме й нерухоме майно, як було передбачено досі, а й про все майно, яке у них є дома, якщо його вартість перевищує 50 мінімальних зарплат. Однак це, за словами обранця, створило величезні опір і страх деяких депутатів і чиновників.

Правова колізія полягає в тому, що після призначення Віктора Чумака членом Національного агентства з питань запобігання корупції він написав заяву про складення депутатських повноважень, однак агентство ще досі не запрацювало, і призначення всіх трьох членів агентства оскаржується в судах. Обрання лише трьох членів агентства не дає змогу запустити його роботу. Тому В. Чумак відкликав свою заяву про складення депутатських повноважень. Однак Регламентний комітет вирішив розглядати його заяву. Водночас Чумак стверджує, що не порушив жодну норму закону про заборону суміщувати посаду народного депутата з будь-якою іншою діяльністю, оскільки Нацагентство з питань запобігання корупції ще не запрацювало.

Лещенко звинуватив Авакова у корупції

Народний депутат України Сергій Лещенко (фракція Блоку Петра Порошенка), член Комітету Верховної Ради з питань запобігання та протидії корупції на брифінгу в парламенті заявив, що подасть заяву до правоохоронних органів — прокуратури, поліції та СБУ — щодо складання протоколу про корупцію міністра внутрішніх справ України Арсена Авакова у зв'язку з тим, що понад рік він залишався президентом підприємства, яке діяло на території Італії.

За словами Лещенка, від компетентних органів Італії, зокрема Торгово-промислової палати, отримав документи, які свідчать про те, що Аваков станом на квітень 2015 року, коли він уже понад рік працював на посаді міністра, залишався президентом підприємства, яке діє на території Італії. Це підприємство займається операціями з продажу нерухомого майна. «У документі згадується про збори акціонерів цього підприємства на території України в Києві у готелі «Київ», — розповів Сергій Лещенко. — На цих зборах були присутні пан Аваков, а також його дружина Інна і син Олександр. І за підсумками зборів акціонерів, які відбулися 30 квітня 2015 року, було ухвалено відповідні рішення про затвердження прибутків згаданого італійського підприємства. І ці документи зборів акціонерів італійського підприємства, які відбувались на території України, були підписані паном Арсеном Аваковим як президентом фірми».

Водночас, наголосив Лещенко, на сьогодні в Україні діє закон, який забороняє членам уряду будь-яке сумісництво, і щоб члени Кабінету Міністрів займалися будь-якою іншою діяльністю, окрім викладацької, наукової та творчої.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Внесення змін до Регламенту дає додаткових п'ять-шість місяців на дискусію

Необхідно затвердити новий військово–адміністративний поділ країни

«У тривалій історичній перспективі головною військовою загрозою є і, на жаль, залишатиметься, країна-агресор Російська Федерація». На цьому наголосив Президент Петро Порошенко під час останнього засідання Ради національної безпеки та оборони. Виходячи з цього, глава держави наголосив на необхідності затвердження нового військово-адміністративного поділу країни.

Нове військово-адміністративне районування дасть можливість підвищити ефективність виконання завдань із мобілізаційної підготовки, оптимізувати систему територіальної оборони держави з урахуванням досвіду, якого ми набули за останні два роки, зазначив Президент. Досі, зауважив він, це районування було побудовано на тому, що левова частина підрозділів Збройних Сил України, інших військових формувань концентрувалися на нашому західному кордоні, де були створені всі умови для розташування військ.

Кіберпростір — ще одне поле протистояння і боротьби за незалежність

Водночас глава держави назвав очевидною необхідність створення Національної системи кібербезпеки. Нею, за словами П. Порошенка, мають займатися відповідні підрозділи СБУ, кіберзахистом — відповідні підрозділи Держслужби спецзв'язку та захисту інформації (ДСТСЗІ), а боротьбою з кіберзлочинністю — відповідні підрозділи МВС. «Координація та ефективну взаємодію буде забезпечувати відповідний підрозділ РНБО», — додав він.

Президент наголосив, що така модель взаємодії має бути негайно відпрацьована, в тому числі із залученням передбачених коштів спеціальних трастових фондів НАТО.

«Кіберпростір нині перетворився на ще одне поле протистояння і боротьби за незалежність держави. Різноманітні спроби порушення штатного режиму функціонування національних ресурсів, використання кіберпростору для шпигунства, несанкціонованого доступу до інформації, спроби використати кібератаки для досягнення політичних цілей — це лише одна невеличка частина того, з чим уже зіткнулась Україна від самого початку російської агресії», — сказав він.

Поштовх для інноваційного розвитку економіки

Окремо Президент наголосив на тому, що розвиток підприємств «Укроборонпрому» та виконання державного замовлення має стати стимулом інноваційного розвитку української економіки.

«Державне оборонне замовлення повинно не тільки забезпечити підвищення бойового потенціалу Збройних Сил та інших військових формувань. Воно має стати потужним стимулом, поштовхом інноваційного розвитку вітчизняної економіки», — заявив глава держави.

Петро Порошенко звернув увагу на те, що нині здійснюється середньо- та довгострокове планування роботи підприємств ВПК та переозброєння війська. «Це важливо як для підприємств, так і для держави», — підкреслив він.

Президент доручив прискорити розробку та ухвалення Державної цільової оборонної програми розвитку озброєння та військової техніки на період до 2020 року. «Це необхідно для того, щоб ми на чотири роки вперед чітко знали, які види озброєнь, у якому році будуть поставлені у серійне виробництво і надійдуть до Збройних Сил», — зазначив Петро Порошенко.

Водночас глава держави доручив державним замовникам разом із Державним концерном «Укроборонпром» під час планування державного оборонного замовлення у 2016 році забезпечити розробку та закупівлю в інтересах Сухопутних військ ЗСУ ракетного озброєння в рамках проекту «Вільха», комплексів крилатих ракет на основі технічних рішень проекту «Нептун», нових зразків артилерійських систем, високоточних ракет та боєприпасів, протитанкових ракетних комплексів, нових засобів автоматизації артилерійських підрозділів, автоматизованих комплексів розвідки. Окрему увагу Петро Порошенко звернув на безпілотні літальні апарати, у тому числі ударні, бронетранспортери нового покоління, засоби зв'язку та управління, навігаційну апаратуру, технології і матеріали космічної розвідки.

Вл. інф.

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

ФАКТ

РНБО під головуванням Президента України розглянула на своєму засіданні питання, пов'язані з гібридною війною з боку Росії: проект Державного оборонного замовлення на 2016 рік, нове військово-адміністративне районування України та Стратегію кібербезпеки України.

Обранці й надалі зможуть контролювати Генпрокуратуру

Це передбачено проектом змін до Конституції, який схвально оцінила Венеціанська комісія

У середу по обіді на Банковій відбулася зустріч Голови Верховної Ради Володимира Гройсмана, керівників парламентських фракцій та депутатських груп із Президентом Петром Порошенком. Йшлося зокрема про конституційні зміни.

Як повідомив Президент, до парламенту надійшов новий проект змін до Конституції, який відновлює депутатський контроль над Генеральною прокуратурою. «Мною було прийнято рішення відновити парламентський контроль над Генеральною прокуратурою, в проекті повернути право Верховній Раді висловлювати недовіру, яка тягне за собою відставку Генерального прокурора», — сказав він.

Глава держави також додав, що «цей законопроект містить норми про ліквідацію суддівської недоторканності, а непроходження переатестації суддів тягне за собою їх автоматичну відставку, значно збільшується прозорість в підборі суддівських кадрів та підвищується відповідальність за винесення неправосудних рішень», — зауважив він.

Водночас Президент наголосив, що проект відповідних конституційних змін готувався довго і ретельно. Його обговорення було глибоким за змістом і широким за охопленням експертів, політиків, громадських діячів, ЗМІ. Він зазначив, що своє вагоме слово сказала Венеціанська комісія: «Ми дістали дуже схвальний відгук, хоча Венеція не підтримала пропозиції про тотальне звільнення суддів», — зазначив Петро Порошенко та додав, що було знайдено інший спосіб очищення судової системи — через поступове персональне оцінювання кожного судді.

«Таким чином ми робимо все, щоб забезпечити незалежність судової гілки влади, у першу чергу, від корупції, у другу — від політичного втручання», — зазначив Президент.

Водночас глава держави закликав народних депутатів до активізації роботи: «Ми доклали вже чимало зусиль для створення нової правоохоронної системи. Але люди не відчують ефекту нової правоохоронної системи, поки упиратимуться в судову стіну беззаконня, несправедливості та корупції. Відтак, дуже розраховую на вашу підтримку».

Крім того, Петро Порошенко закликав народних депутатів підтримати технічні зміни до Закону «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо невідворотності покарання за окремі злочини проти основ національної безпеки, громадської безпеки та корупційні злочини», ухвалений у жовтні 2014 року.

Тож Петро Порошенко звернувся до присутніх із закликом підтримати запропоновані зміни задля притягнення винних до відповідальності. «Внесення технічних змін до Закону про заочне правосуддя дає можливість відновити справедливість», — наголосив Президент.

Він також підкреслив, що зібрані слідчими органами України та прокуратурою докази мають бути негайно передані до суду. «Через прозорий механізм судового процесу злочинці, в тому числі винні за безневинні жертви на Майдані, мають бути притягнуті до відповідальності», — наголосив глава держави.

ЦИТАТА

Президент Петро ПОРОШЕНКО:

«Ті, хто втік до Російської Федерації — країни-агресора, — з тих чи інших обставин не був включений до розшуку Інтерполу. Таким чином через ці технічні механізми отримали індульгенцію від справедливого покарання за скоєння злочину».

Задля розширення партнерства з Великою Британією

Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Великої Британії в Україні Джудіт Гоф** (на знімку). **Під час зустрічі сторони обговорили підготовку до запланованого на 16-18 лютого візиту в Україну Спікера Палати громад Парламенту Великої Британії Джона Беркоу.

Керівник українського парламенту привітав готовність британського колеги відвідати Україну та висловив переконання, що цей візит стане важливим внеском у всебічне посилення зв'язків між законодавчими органами двох держав у розвиток стратегічного партнерства між Україною та Великою Британією.

Прес-секретар Голови Верховної Ради України.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Ухвалили Стратегію розвитку законодавства в медійній сфері

Комітет Верховної Ради з питань свободи слова та інформаційної політики ухвалив Стратегію розвитку законодавства України з питань свободи слова та діяльності ЗМІ відповідно до європейських стандартів, але без графіка її реалізації. Документ стосується розвитку медіаринку, забезпечення плюралізму в цій сфері, протидії інформаційній агресії, захисту прав журналістів та ЗМІ тощо.

Крім того, парламентарії розглянули законопроект щодо недопущення блокування діяльності засобів масової інформації. Як зазначила голова комітету **Вікторія Сюмар (на знімку)**, у цьому документі йдеться про неможливість накладання арешту на майно та рахунки, які належать ЗМІ, навіть після рішення суду. За її словами, Комітет Верховної Ради з питань правової політики та правосуддя вбачає в цьому порушення норм Конституції про рівність суб`єктів перед судовим процесом і рекомендує відхилити даний законопроект.

Враховуючи це, парламентський Комітет з питань свободи слова та інформаційної політики вирішив рекомендувати Верховній Раді повернути документ на доопрацювання для усунення відповідних порушень Конституції.

Також народні обранці розглянули законопроект щодо обов'язкового інформування про засновників та власників засобів масової інформації. Проект зобов'язує мовників кожні шість годин ефірного часу надавати телеглядачам відомості про власників медіа. Під час обговорення документа Вікторія Сюмар зауважила: більшість новел проекту втратили актуальність, оскільки після ухвалення у вересні минулого року закону щодо забезпечення прозорості власності ЗМІ всі телерадіоорганізації мають подати документи до Національної ради з питань телебачення і радіомовлення з інформацією про кінцевого власника до березня.

«В експертів є великі сумніви, що канали не спробують обійти цю норму. Тому пропоную спочатку подивитися, чи будуть вони її виконувати, чи не треба буде посилювати механізми, які їх спонукатимуть до виконання закону, а потім повернутися до вищезгаданої пропозиції», — сказала народний депутат від фракції «Блок Петра Порошенка» Ольга Червакова.

Після дискусії комітет ухвалив рішення рекомендувати направити законопроект на доопрацювання у зв'язку з приведенням його у відповідність до вже прийнятих норм.

Учасники засідання вирішили поновити роботу над проектом закону про аудіовізуальні послуги, оскільки після його ухвалення, за словами Вікторії Сюмар, для України відкривається грантовий проект «Креативна Європа» на суму півтора мільярда євро. Голова комітету запропонувала провести нараду за участю народних депутатів, громадських організацій, представників телерадіоіндустрії, Національної ради з питань телебачення і радіомовлення для узгодження базових позицій, необхідних для приведення законодавства у відповідність до європейських стандартів.

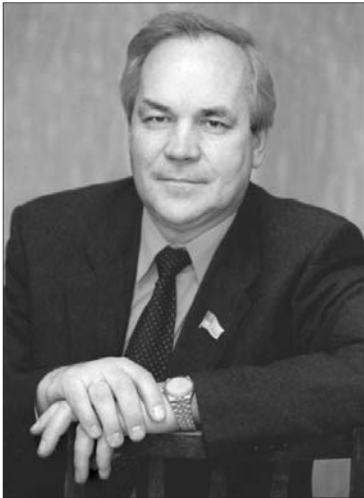
Сергій МЕЛЬНИК.

Утвердитися чи сподобатися?..

НОТАТКИ ДЕРЖАВНИКА

Європу поважаю. Сім років працював у Парламентській асамблеї Ради Європи, очолював один із її підкомітетів. Усі основні документи ПАРЄ щодо свободи слова, думки і поглядів підтримував у дискусіях та голосуванням... Проте, болить мені, коли до України, моєї рідної батьківщини, ставляться у ситій Європі, нерідко, з погордою, тицяючи перстом та указуючи, як нам самим себе облаштовувати.

Тим часом нам не слід абсолютизувати так звані європейські цінності — не все там у них аж таке цінне, щоб брати на віру. Особливо слова... Мало нам «будапештських гарантій»?.. То маймо гарні і такі теплі запевнення у підтримці України од високих європейських очільників. Виявляється, направду, частенько це не що інше, як камуфляж для прикриття «проектів століття». Адже «... два німецькі, австрійський, англо-нідерландський та французький енергетичні концерни підписали нову угоду з Газпромом — про будівництво «Північного потоку-2» — нового газогону, який перекачуватиме російський газ по дну Балтійського моря до Німеччини, вдруге оминаючи Україну».(Алла Лазарєва. «Паралельні реальності». «Український тиждень», №37, 18-24.09.2015 р.)... І таких прикладів, коли «два пишемо, сім на ум пішло», чимало...

Іван Чиж.

Та й реакція на паризьку трагедію, котра, здавалося, мала б стрепенути душі європейців в усвідомленні спільної біди українців і французів, котрих однаково убиває тероризм, викликає гірке розчарування... Виявляється, навіть їхня «вільна преса» і «незалежна журналістика» відмовляють Україні у праві вустами свого Президента нагадувати про наші невигойні рани, бо це, бачте, «неполіткоректно» — де ми, і де вони; і хто ми, та хто вони! Отож зась!..

Ми ж, українці, кров'ю здійснивши свій європейський вибір, клякнемо чи не навколішки та бубнимо віками завчене: «Моголи... моголи...». З якого це дива, скажіть, уклякаємо?.. Та старій меркантильній Європі до українського молодого патріотичного бунтарського духу, зрощеного на віковічному пракорінні свободолюбства, тягнутись — не дотягнутися...

Тому й діяти маємо у будь-якій царині виключно в інтересах України і українців. Звісно ж, ураховуючи досвід традиційних демократій, одначе, не догоджаючи комусь-там...

Гірко визнавати, та оця догідливість вилазить, наче шило із мішка, із сяк-так скроєного й ухваленого у травні 2014 року закону про суспільне телерадіомовлення... І, до речі, чи саме такого реформування ЗМІ, котре вчиняють наші доморощені «реформатори», чекає від України Європа?..

Метушня

Може, це й подобається деяким європейським ревізорам України (аякже, Резолюцію ПАРЄ 1346 (2003 р.) начебто виконуємо. Одначе, що довше спостерігаю метушню навколо проблеми суспільного телерадіомовлення, то більше сумнівів щодо ефективної реалізації цього проекту у задумі, який активно лобіюється саме у такому форматі. Цілком очевидно, що минулорічний закон насправді нічого не вирішив. І не міг вирішити! Та й зміни до нього, ухвалені Верховною Радою 19 березня 2015-го, хоча дещо і поліпшують норми закону, все ж таки не вирішують стратегічно головного: **створення реально функціонуючої і справедливої СИСТЕМИ в інтересах громадянського суспільства і (увага!) задля гарантування національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності української держави.**

Саме так, а не інакше, слід нині розглядати цю проблему. Бо життя актуалізувало, на жаль, дуже болісні акценти для України... Тому здійснювати серйозний злам діючої державної системи мовлення сьогодні, в умовах війни, «по умовчанню», роблячи вигляд, наче нічого не сталося, та усе стабільно, найменшою мірою — нехлюйство, якщо не сказати гостріше. Тому, вибачте, надто зарано ще підкидати догори капелюхи і мліти від туманної перспективи бачити «що завгодно, де завгодно і на чому завгодно» (десь саме так очільник Першого каналу живописав майбутнє, очевидно, уточнивши попередню свою «концепцію» про один «швидкий» та інший «повільний» канали суспільного мовлення).

Панове, агов! Чи не забули ви, бува, що в Україні проливається кров патріотів?!.. **Часто бійці з поля бою просять рідну державу, за яку кладуть голови, забезпечити теле- і радіотрансляцію до зони бойових дій та на окуповані території... Не задля розваги замість хліба згорьованим східнякам, — просять вони правдивого слова замість брехливої пропаганди. Бо що може ранити гірше, ніж недовіра, а то і ненависть від своїх же, котрих захищаєш, ризикуючи життям, а вони тебе за свого не вважають?.. Інформаційна підтримка держави потрібна тут не менше, ніж підтримка бронею чи артилерійська атака на ворога у реальному бою.**

І хто там просторікує про державну інформаційну потугу як про рудимент, якого терміново і неодмінно треба позбутися? Гайда в АТО, мудреці... Огляньтеся там та й поясніть, чому кремлівська пропагандистська картинка на додачу ще й із місцевим «сепармовленням» у кожну ще не понищену донбаську домівку заходить 24 години на добу чітко за програмою їхніх телепередач (хіба за винятком, коли рубильник у Щасті внаслідок обстрілу відсіче)... А так — за розкладом... Проте так само за розкладом наші громадяни не мають змоги дивитися українське телебачення та слухати українське радіо. Не можуть робити цього, зауважте, у себе дома, в Україні!

І навіть облаштування кількох передавачів, спрямованих сигналом на цю територію, та супутникових антен у деяких передових військових підрозділах, про які звітує Мінінформ, не розв'язують і не можуть розв'язати цієї проблеми. А все тому, **що надзвичайної ваги справа робиться по-дитячому наївно. Замість потужної державної програми з відповідним бюджетом, розгорнутою мультимедійною схемою альтернативних джерел інформаційного проникнення і забезпечення та системною відповідальністю всіх причетних до безпекової проблематики відомств, — простягнута рука та технічна гуманітарка сусідів...** Оце і все.

А тим часом саме в інформаційному протиборстві Україна втратила тут... своїх громадян. Хто б що не казав, проте поруч з російськими кадровими військовими та кримінальними найманцями чи не з усього світу основна маса так званих ополченців — українці за паспортами. Отож інформаційна війна за уми на цих територіях, на жаль, програна. Відтак, **головний пріоритет сьогодні — невідкладно забезпечити системну, тісну та довірливу комунікацію з населенням сходу та Криму, що особливо важливо, — створити потужні інформаційні потоки, спрямовані сюди.**

Хто це зробить, яким ресурсом, якими силами і засобами, — ось що має найбільше хвилювати сьогодні владу, громадянське суспільство, кожного українського патріота.

І менше всього нас має обходити, що про нас подумають чи скажуть, або як красиво виглядіти, витрачаючи зарубіжні гранти на круглі столи в регіонах та агітуючи... самих себе за суспільне мовлення. Покажіть, хто проти цього? Отож-бо... Не імітуйте, а робіть!

Як на мене, **потрібно негайно наростити потужності поки що існуючих у нас радіопередавальних центрів скрізь, де вони є, — (Броварський уже загублено), провівши їх термінову модернізацію, встановити нові передавачі, і силами Національної радіокомпанії забезпечити спеціальні програми на вітчизняну та зарубіжну аудиторію, які, передовсім, міг би чути кожен житель окупованих територій.**

Здавалося б, не відкриваю Америки, кожному зрозуміло, що маємо діяти саме так. Та що з того?.. Ще чотири роки тому Національна радіокомпанія, саме як технічну підготовку до впровадження суспільного мовлення, розробила проект модернізації мереж національного державного радіомовлення (бюджет — 70 млн. грн.), та ні «папєрєднікі», ні уряд «начебто патріотів» не знайшли навіть копійки на цю надважливу справу.

Аби тепер забезпечити поширення програм на сході України, у Криму та у віддалених сільських територіях деяких інших регіонів, НРКУ спільно з виробником високотехнологічного радіообладнання компанією «TRANSRADIO» (Німеччина) розробила новий інвестиційний проект за орієнтовною вартістю восьми передавачів, включно з інсталяцією, — 10 млн. євро. Йдеться про модернізацію мереж потужного радіомовлення в СХ-діапазоні за рахунок сучасних передавачів, здатних здійснювати трансляцію як у традиційному аналоговому, так і у новітньому цифровому стандарті DRM. Проект цікавий, економічно вигідний, оскільки щорічні видатки на трансляцію радіопрограм скорочуються вдвічі — на 40 млн. грн. Важливо, що при цьому не потрібні нові частотні присвоєння, передавальні засоби працюватимуть на тих частотах, які уже ліцензовані Нацрадою.

Таким чином, оскільки радіочастотний ресурс у FM-діапазоні дуже обмежений, а окрім УР-1 на нього необхідно терміново переводити ще й два інших радіоканали суспільного мовлення — «Промінь» та «Культура», водночас поступово припиняючи мовлення в УКХ-діапазоні, то саме модернізована СХ-мережа розв'язує цю проблему. Три передавачі потужністю: один — 800 і два по 1000 кВт (Луч, Миколаївщина) і 300-кіловатний на Харківщині (Таранівка) дадуть змогу повністю охопити радіосигналом Схід, Південь і Центральну Україну та разом із додатковими передавачами у Коритянах, Верховині (Закарпаття), Красному (Львівщина), Чернівцях покриють на 90 відсотків територію України вдень та повністю у нічний час, поширюючи зону впевненого прийому на сусідні країни. Та чи буде реалізований і цей вкрай важливий проект і коли — велике питання... А відкладати далі нікуди!

Навіщо метушитися у паперовій реорганізації та зламі системи того ж радіо і телебачення, коли суспільство елементарно не матиме змоги ні бачити, ні чути реформованих каналів громадського мовлення? Аналоговий стандарт відходить у минуле, проте фактично на рівні 2011 року зупинилася і розбудова цифрових мереж УТ-1. Та й будувалося цифрове у нас якось навиворіт. Якщо в Німеччині, скажімо, у містах, де висотна забудова, працюють 5—10-кіловатні передавачі у синхронних мережах, то в Україні створена багаточастотна (несинхронна) мережа максимально з кіловатною потужністю передавальних пристроїв.

Або ще одна з багатьох інших проблем. На сьогодні лише трохи більше 18,5 відсотка від загалу домогосподарств використовують цифрові телетюнери стандарту DVB-T2. Ось таке, з дозволу сказати, охоплення населення телепрограмами у сучасному форматі. Про яке суспільне мовлення можна говорити у цьому випадку? Хто його бачитиме і чутиме?

Очевидний факт: нерозв'язана технічна проблема блокує політичну — нема системної комунікації державних та громадянських інститутів з величезною частиною суспільства. В умовах інформаційної війни це рівнозначно прихованому чи, може, і явному сприянню агресору у його загарбницькій експансії.

До слова, навіть під час нацистської окупації із далекого Саратова звучав голос українського радіо, вісті якого множили і поширювали у листівках серед населення патріоти-підпільники під загрозою смерті у гестапівських катівнях.

То, може, нині саме на те, аби терміново вибудувати канали поширення інформації, слід зосередити всі зусилля, а не займатися поспішним демонтажем діючої системи? Сюди належало б долучити зарубіжну фінансову підтримку, а не витрачатися на метушню, на пустопорожні піар-акції — чомусь мені здається, що з цього було б більше користі. І патріотизму у цьому, до речі, теж незрівнянно більше.

Настав також час пріоритетного нарощування присутності у зарубіжній аудиторії із якісним та об'єктивним багатомовним медіапродуктом про Україну. Звісно, можна лише вітати задум щодо заснування — UA TV-мультимедійної Платформи іномовлення України на базі державної супутникової телерадіокомпанії «Всесвітня служба «Українське телебачення і радіо» (УТР)», банківського каналу та Агентства «Укрінформ». Добре, що в цілому ухвалено Закон України «Про систему іномовлення України» для правового забезпечення виняткового об'єднаного проекту «Ukraine Tomorrow» та, начебто, будуть виділені певні кошти. Це вкрай важливо. Проте не менш важливо, хто буде бачити, чути, читати про Україну та який контент ми донесемо у далекі і близькі світи. Йдеться не тільки про «сателітну знеосібку» (себто, випадкову аудиторію у країнах покриття сигналом UA TV) та про поширення програм через Інтернет, а й про мовлення у всіх сегментах інформаційного простору, включно із крупними і, навіть, локальними кабельними мережами.

Хто буває за кордоном, той підтвердить: у готельних мережах деякі українські приватні телекомпанії присутні, а ось державного каналу там немає. Нема «УТР», нема Першого Ukraine, який ще колись належить зробити повноцінним каналом. Очевидно, й не скоро буде, адже цим теж треба системно займатися, а не лише роздавати велеречиві інтерв'ю про наполеонівські плани «на потім»... Зате сусідський державний «рашатудеїзм» там точно присутній. І не відсьогодні, зауважте...

Багатьом українським чиновникам і так званим експертам, які аж нині почали активно балакати про іномовлення, вочевидь, і невтямки було, що у нас уже понад дванадцять років існує супутниковий канал «УТР», програми якого поширюються на всіх континентах, попри нехлюйське ставлення до цього винятково важливого інформаційного ресурсу з боку рідної влади. Байдуже було до державного ресурсу, бо лобіювали приватний інтерес — там їхня годівниця...(Детальніше див: «Інформаційна війна: мобілізація і перемога чи демобілізація і капітуляція?», «Голос України», 13 лютого 2015 р.)

Уже аж сьогодні війна змушує деяких «приватизаторів» змінювати риторику. Одначе, **не збудуєш словом, коли руйнуєш ділом, як казав видатний українець Григорій Сковорода. Замість метушні та імітації бурхливої діяльності має бути конкретна робота на конкретний результат. Саме такої дії вимагає ситуація.**

Надто ж це стосується саме суспільного телерадіомовлення. Маніпуляції із законом, розтягнуті у часі, далекі ще до завершення і нагадують дії невправного кравця, котрий на сувій тканини, з якої мав би скроїти та пошити ошатну річ, почав неоковирно ліпити латку за латкою, не уявляючи, що з того вийде. Враження таке, що той, хто багато базікає про суспільне, той і шкодить йому найбільше, дискредитуючи надзвичайної ваги ідею. Хтось дуже забажав стати великим медіаначальником та узяти до своїх рук геть усе, що у принципі поєднувати немає жодної потреби. Певен, що так діяти непродуктивно і навіть шкідливо. Саме штучно ліплене гіпотетичне медіаутворення гальмує процес реального творення суспільного радіо і телебачення.

Стверджую: суспільне мовлення ми у ж е м а є м о у деяких важливих сегментах; в інших можемо мати вже за декілька тижнів, якщо невідкладно розв'язати низку правових, організаційних та фінансових проблем.

Отож, про суспільне. Критерії. Виклики. Система.

Критерії

Перш ніж щось створювати, маємо чітко уявляти, що отримаємо в результаті, всякчас пам'ятаючи: **не існує канонічно-сталих моделей. Кожна країна обирає той шлях, котрий є найкориснішим для творення інформаційного суспільства, для комфорту, демократичного та соціального благополуччя громадян і стабільного розвитку економіки, культури, освіти, що, власне, і є базовими ознаками суспільства громадянського. І, звісно ж, задля динамічного просування вперед в умовах протистояння загрозам і викликам XXI століття та за жорстких конкурентних поборювань.**

Навіть у Великій Британії ще й досі точаться гострі дискусії щодо праматері суспільного мовлення — Британської мовної корпорації (BBC) та її завдань як суспільного інституту. І тривають ці дискусії, завважте, ще з часів першого директора Бі-Бі-Сі лорда Джона Райта. Нагадаю, що Бі-Бі-Сі була заснована у двадцятих роках минулого сторіччя, причому не через процедуру ухвалення відповідного закону парламентом, а Королівською хартією. Це засвідчувало особливий статус та значення мовника і ставило корпорацію над політичною боротьбою, яка велася у парламенті. Визначивши триєдине завдання суспільного радіомовника, яким спершу й була Бі-Бі-Сі, — **інформація, просвітництво, розважання**, Дж. Райт сформулював критерії, котрі навіть сьогодні, коли корпорація перетворилася на потужного світового мультимедійного лідера із майже 100-літньою історією, є еталонними для громадських форм мовлення. Головні з них — **незалежність, об'єктивність, суспільні інтереси та потреби, некомерційність, високі професійні стандарти...**

Північноатлантична ліберальна модель мовлення (Великобританія, США, Канада, Ірландія), до якої належить ця корпорація за географічним і суспільно-політичним критеріями (зокрема, за відносинами влади і ЗМІ), демонструє загалом стабільну суспільну підтримку. А Бі-Бі-Сі взагалі стала взірцем завдяки саме принциповому дотриманню критеріїв. Скажімо, новини трагічного 11 вересня 2001 року на її каналах дивилися 33 мільйони громадян (52 відсотки населення Сполученого Королівства). Не набагато менше споживачів інформації звертаються до різноманітних служб Бі-Бі-Сі і тепер, щоб стежити за новинами (47 процентів), у т. ч. 39 відсотків людей віком 15-34 роки. Корпорація, окрім того, є значним постачальником інформації для інших засобів масової комунікації, включно з радіо та Інтернетом. Така потужна суспільна підтримка зводить нанівець періодичний наступ на Бі-Бі-Сі навіть таких комерційних медіаімперій, як корпорація Руперта Мердока News International. Оце, я розумію, суспільний мовник!

А що у нас?.. А у нас навіть пан Зураб Аласанія, головний нині чиновник на Першому Національному, і, як випливає з його численних інтерв'ю, де забагато «Я!», той, хто марить лаврами керівника майбутнього суспільного каналу, якось був змушений визнати: Перший Національний у переглядах — 0,22-0,23. Нічого собі! Оце так база для такого серйозного проекту, як загальнонаціональне суспільне мовлення, — мушу гірко зіронізувати... Не набагато краще з аудиторією цього каналу стало й відтоді, коли на екрані з'явився логотип суспільного мовника — про якийсь-там відсоток можна лише мріяти...

Сумно та гірко і від ставлення очільника державної телевізії до самого поняття «держава», якого він не любить (і це в умовах, коли за цю державу кращі сини голови кладуть на війні).

Тим часом **важливою особливістю суспільних мовників є звернення до глядачів (слухачів, читачів) саме як до громадян, а не просто індиферентних споживачів продукту комерційного мовника.** Цей важливий критерій покладе-

Головний пріоритет — невідкладно забезпечити системну комунікацію з населенням сходу та Криму

но в основу й інших моделей, існуючих, зокрема, у європейському суспільному мовленні.

Багатополярна плюралістична середземноморська модель (Франція, Греція, Італія, Португалія, Іспанія) та демократично-корпоративна північно-центральна модель (Австрія, Бельгія, Данія, Фінляндія, Німеччина, Швеція, Норвегія, Швейцарія), як і згадувана уже ліберальна північноатлантична, звісно, мають і свої особливості.

Водночас означений тут поділ суспільних мовників досить умовний, кожній моделі, нерідко, притаманні риси іншої, у них багато спільного. Прагнучи отримати суспільне визнання та ефективно конкурувати на медіаринку, громадські мовники намагаються завжди забезпечувати неупередженість і об'єктивність, різне, часто альтернативне, політичне представництво у програмах та високу якість мовлення. За цими ж критеріями, рівняючись на громадські медіа, висвітлюють соціально-політичні процеси у своїх країнах і комерційні.

Отож суспільні мовники у більшості демократичних країн мають високі рейтинги саме завдяки таким взірцям правдивої високопрофесійної журналістики, котрі забезпечують потреби громадянського суспільства та ефективно реагують на сучасні виклики, ефективно сприяючи динамічному розвитку власних держав навіть тоді, коли вступають у конфлікт з їх інститутами. Бо це — на розвиток і утвердження, а не на руйнацію.

Особливо корисним для нас є досвід країн Східної Європи, де після розпаду соціалістичної суспільно-політичної системи громадські мовники створювалися переважно на базі колишніх державних телевізійних і радіокомпаній. Найуспішнішим серед них є здобуток польського суспільного мовлення. «Telewizja Polska» — це п'ять каналів: ТВП-1 (канал змішаного програмування); ТВП-2 (канал меншин); ТВП-3 (об'єднаний канал регіональних телестудій); супутниковий канал для поляків за кордоном — TV Polonia, а також ТВП-Культура. Аудиторія каналів ТВП-1 і ТВП-2 становить понад 50 відсотків, що співвідносно з часткою глядацької аудиторії західноєвропейських суспільних мовників.

На жаль, у більшості інших країн Східної Європи суспільні мовники програють комерційним за усіма параметрами, не вирізняючись ні високими професійними характеристиками, ні питомою вагою аудиторії.

Створюючи суспільне мовлення в Україні, маємо чітко розуміти, чи це має бути лідер за усіма ознаками, чи його чекає доля аутсайдера, своєрідного «медіа лузера». Так, як це робиться у нас, — саме туди й котимося.

А тим часом перед суспільним мовленням в усьому світі, навіть там, де воно вже давно утвердилося і успішно функціонує, постали загрози і виклики, котрі ми повинні усвідомлювати, чітко бачити, враховувати і усувати вже на старті.

Виклики

«Громадське мовлення є життєво необхідним елементом демократії в Європі, але йому загрожують політичні та економічні інтереси, підвищена конкуренція з боку комерційних засобів масової інформації, концентрація у сфері медіа та фінансові складнощі. Громадське мовлення також зіткнулося з викликом пристосування до глобалізації та нових технологій», — так гранично чітко окреслено реальні проблеми суспільного мовлення Парламентською асамблеєю Ради Європи (рекомендація № 1641(2004).

ПАРЄ у згаданій резолюції висловила стурбованість також проявами політичного тиску на громадське мовлення у Західній Європі. Зокрема, наголошувалося, що BBC було атаковане урядом Великобританії з приводу висвітлення війни в Іраку. У Греції, Італії, Португалії та Іспанії на заваді повному звільненню громадського мовлення від прямого «ручного» політичного управління стали так звані політичний клієнталізм та державний патерналізм і партократія («partitocrazia»)... Маніпулювання інформацією та політичним тиском призвело до безпрецедентного засудження TVE за її висвітлення загального страйку в Іспанії у червні 2002 року. Політизація RAI була спричинена унікальним розподілом трьох італійських каналів між основними політичними партіями... Законодавство ЄС про конкуренцію часто використовується для нападу на системи фінансування громадського мовлення...

Тоді ж ПАРЄ констатувала: «Практично відсутній прогрес в ухваленні необхідного законодавства з питань громадського мовлення, що відповідало б стандартам Ради Європи, в Азербайджані, Грузії та Україні».

Якщо віднести до нашого активу те, що хоч такий, проте, закон ухвалено, то ось щодо відповідності його не показним, а справжнім демократичним стандартам і адекватній спроможності відповідати на виклики нової доби, — велике питання.

Щойно цитовані витяги резолюції ПАРЄ, цілком очевидно, стосуються країн, далеко не останніх за розвитком демократичних принципів та процедур і усталеністю громадянських суспільств. Останні ж події у сусідній Польщі, де суспільство буквально розкололося у ставленні до ухваленого щойно новою владною більшістю (партія «Право і справедливість») закону про громадське мовлення та відбулися кардинальні зміни у керівних органах суспільного радіо і телебачення, з усією очевидністю доводять потребу «сім разів відміряти», перш аніж остаточно розв'язувати таку важливу проблему. **А що тоді говорити про українські реалії, де не тільки телебачення чи, скажімо, радіо, а й преса та журналістика загалом, перебувають у стані перманентної кризи, нерідко утискуючись, з одного боку, владною «унтерпришибеєвщиною», особливо місцевих князьків, з другого — принизливо обслуговуючи забаганки власників каналів чи видань та перетворюючись на їхніх рабів; водночас, що одні, що інші однаково потерпають від економічних проблем.**

Коли навіть європейській системі суспільного мовлення заважають політичні та економічні інтереси, її намагається усунути на узбіччя потужна концентрована комерційна медіаіндустрія, їй вадить фінансова слабкість, то у нас — й поготів! Особливо ж, якщо пам'ятати, що домовленості, так звані доцільності та ерзац-рішення у нас часто підмінюють собою право...

І попри все це, суспільні мовники повинні таки стати «церберами» неупередженої журналістики, а не зацькованими курчатами під наглядом шулік. А саме десь так і вимальовується цей, другий, варіант, коли об'єктивно проаналізувати головні чинники формування суспільного мовлення «по-аласанієвськи».

Взяти хоча б ***організаційний аспект.*** Парламент може змінюватися чи не щороку, щораз іншою буде його фракційна структура. А це неодмінно спричинятиме злами керівних, наглядових, адміністративних органів суспільного мовника. **Хиткість парламентської конструкції представництва тут ускладнюється ще й досить химерною «громадянською» складовою, куди, нерідко, під прикриттям псевдогромадських структур проштовхуються «смотрящіє» від олігархату.** Як тут не згадати світлої пам'яті Івана Степановича Плюща, який казав: «Не можна впихнуть невпихуєме!» Виявляється, проштовхують, та ще й брутально-цинічно проштовхують, під «цвенькання об народі»...

А чому в керівних структурах суспільного мовлення взагалі не представлена судова гілка влади? Як на мене, головну роль тут мав би відігравати Конституційний Суд, оскільки йдеться про реалізацію надважливих конституційних прав і свобод людини.

Структурно — горох з капустою, як мовлять у таких випадках. **Суспільне так важко пробивається в Україні, стверджую, бо створюється на базі найслабшої ланки — НТКУ, яка навіть в аналоговому форматі не має ліцензії на цілодобове мовлення, а значний потенціал колективу роками тлумився ручним керуванням з Банкової, технічною відсталістю та хронічно-голодною фінансовою пайкою, якої заледве вистачало на утримання величезного комплексу на Сирці.**

Справжня кузня кадрів — Національна телекомпанія — своїми вихованцями фактично підняла всю сучасну телеіндустрію України, водночас збіднюючись, дрібніючи та вироджуючись останніми роками, передовсім, кадрами керівного щабля. Сюди «демократично» призначалися люди випадкові, непідготовлені, а деякі взагалі далекі від України не тільки ментально, ба, навіть без українського громадянства. Тому й вихолощувалися програми, скуділа творча палітра, на екрані — багато сірого, придбаного, покупного, а не власного оригінального телевізійного продукту.

Вдумайтеся: за рік НТКУ виробляє 3,1 години власного мовлення на одного працюючого, сукупно — десь заледве 2400 годин. Для порівняння — НРКУ продукує за рік майже 60 годин мовлення на працюючого, а обласні державні телерадіокомпанії загалом випускають майже 30 тисяч годин телепрограм (річне творче навантаження на працюючого становить понад 14 годин). Деякі ж ОДТРК, приміром Вінницька, Житомирська, Тернопільська, Рівненська, виготовляють від 20 до майже 50 годин оригінальних телепрограм на працівника щорічно, та ще від 130 до 200 годин радіопрограм на радіожурналіста. Питається: кого до кого мали б приєднувати, коли б хтось думав головою?.. Виходить, що піджак пришивають до ґудзика, та ще й щербатого!

Отака, мовити б, диспозиція щодо базової, за версією штовхачів цієї моделі, телекомпанії, навколо котрої має з'явитися суспільний мовник. Коли сьогодні штучно скинуто «в шапку» все, що є, з державного ресурсу (НТКУ, НРКУ, ОДТРК, «Культура», студія «Укртелефільм»), чітко простежується бажання тепер якогось іншого центру, на зміну Банковій, отримати «свій» ресурс під псевдонімом «суспільний». Це — виклик ще той!..

Якщо вже хтось так марить прагненням об'єднати «всіх і вся» під брендом суспільного, то логічним було б це робити за досвідом Швеції, де в середині 1950-х років уряд передав ліцензію на телемовлення суспільному шведському радіо. В складі суспільної корпорації «Сверієс Радіо» телевізійний громадський мовник SVT оперує двома головними ефірними каналами — SVT-1 та SVT-2 (з аудиторією 20 і 10 відсотків відповідно) і п'ятьма територіально-нішевими каналами (мовлення на регіони та програми для дитячої аудиторії — загальна частка телеглядачів становить понад 30 відсотків). І над усім цим творчо-технологічним об'єднанням у демократичній і соціально стабільній Швеції ніхто не додумався поставити, як це «дуже по-європейськи» робиться у нас, одного «начальника». Громадське мовлення забезпечують три окремі інституції: SVT (телемовлення), SR (радіо), UR- структурне об'єднання, котре опікується виробництвом навчальних програм.

Фінансовий аспект. **Суспільне телебачення і суспільне радіо — це не «баба з возу» для бюджету, як уявляється нашим урядовцям. Якраз навпаки — держава має зазнати величезних затрат як пряму загальносуспільну інвестицію у розвиток громадянського та інформаційного суспільства, пролонговану в часі, принаймні, на ближчі десять років.**

Не треба тішитися ілюзорною перспективою встановлення абонентської плати як основного джерела підтримки суспільних мовників — сьогодні злидні населення не дають про це навіть думати, не те що говорити. Немає перспективи і в комерційно-рекламному наповненні бюджету цих мовників. Хоча б тому, що некомерційність — один із базових критеріїв суспільного. Це — по-перше. По-друге, ринок реклами в наших умовах дуже обмежений і продовжує стрімко скорочуватися. І, по-третє, рекламодавці йдуть до тих, кого дивляться... Коло замкнулося!

Необхідний — і то достатній! — фінансовий ресурс на громадські форми мовлення має черпатися із загальносуспільного джерела, яким є бюджет. Знаходимо ресурс на оборону, а в умовах гібридної війни інформаційне протиборство є визначальним чинником і поразок, і перемог, значить, маємо відшукати адекватну підтримку суспільного мовлення. А що є фактично? За мінімальної потреби у 2,5 млрд. грн. цьогоріч на державне ТБ передбачається заледве четверта частина. Ось як далеко від гарних слів до реального діла! І хто там ще буде балакати про «семимильні кроки» у творенні суспільного? У руйнуванні — так...

Проблема розвитку. **Належить стартово потужно допомогти новим суспільним мовникам, сучасно оснастити та підтягнути їх хоча б до рівня розбудованих комерційних медіа-холдингів.** Свого часу держава поступилася національним частотним ресурсом та власними каналами, видавши ліцензії на право мовлення на мережах УТ-2 і УТ-3 каналам «1+1» та «Інтер», які сьогодні займають лідируючі позиції на медіа-ринку. А згодом розбудова комерційного мовлення для усіх попередніх складів Нацради з питань телебачення та радіомовлення стала настільки пріоритетною, що вони геть забули про розвиток державного як основи для створення у перспективі суспільного.

Що казати, коли навіть Національна радіокомпанія України до недавнього часу не могла здобути ліцензій на створення загальнодержавної мережі FM-мовлення. І лише тепер отримує їх за рахунок обласних державних мовників, котрі будували свої мережі роками. Добре, що хоч у такий спосіб НРКУ нарешті здолала упередження органу ліцензування, а ОДТРК зберегли за собою певні відрізки мовлення. Одначе проблема ще навіть тут далека до розв'язання, оскільки УР-1 фактично мовитиме в обласних центрах, а поширення радіо «Промінь» та «Культура» взагалі дуже обмежене. Тим часом голос загальносуспільного мовника має чути вся Україна, а не лише «до власного городу». Отак ось, з «нульової відмітки», підійшли до створення величезної ваги проекту.

Те ж саме, але ще більшою мірою стосується НТКУ як у плані розбудови мережі поширення та активного освоєння цифрового формату, впровадження мультимедійних систем, так і щодо конкурентних спроможностей відносно потужно розвинутих комерційних візаві.

Подібних проблем уже на початку дороги перед суспільним телерадіомовленням — безліч.

А ще додайте сюди **правову, майнову, кадрову, творчу, технічну, технологічну проблеми та багато супутніх, поєднаних в клубок зіткнень і протиріч...** І ви збагнете, яка величезна вага викликів насправді постала перед суспільним, що зароджується...

Плюс поспіх у реформуванні, особливо регіональних компаній та госпрозрахункових структур, який, уже бачу, не тільки не розв'язує проблеми, а ще більше їх ускладнює на перспективу. Для чого це робиться менеджментом Першого Національного, чи то, пак, UA/Перший, цілком розумію: аби додати ваги, солідності, підвищити, мовити б, «ліквідність» самої компанії. Розумію, та не поділяю такої позиції. Наламати дров легко, виправити помилки важко, іноді неможливо.

І знову й знову мушу нагадувати несвідомим, або й тим, хто добре розуміє, для чого ламає: а як же функціонуватиме суспільне, загальнонаціональне та регіональне мовлення, в особливий період? Себто, «якщо завтра війна?», хоча вона не завтра — вона уже сьогодні, і не десь там, а у нас в хаті... Де хоча б щось, хоча б рядком — про це?.. Може, в згадуваному законі?.. Чи постановах уряду щодо суспільного?.. А ніде!.. А скільки ж слів нагородили, скільки списів зламали, скількох експертів, включно із закордонними, підгодували... Наче комусь кимось пороблено, що не бачать очевидного...

Ситуація із суспільним мовленням, за наших реалій, вимагає не хлоп'яцтва та гарячкового набігу, а державницького підходу, громадянської позиції, вдумливого розрахунку, мудрого менеджменту, досвіду, виваженості й, водночас системної наполегливої дії та здатності обстоювати суспільні інтереси. Завжди стояти на обороні України!

Іван ЧИЖ,
експерт, народний депутат України другого-третього скликань, голова Комітету з питань свободи слова та інформації (1998—2000 рр.), голова Держкомтелерадіо (2002—2006 рр.).

(Далі буде).

ПОДРОБИЦІ

Скандальне будівництво на Гончара: через п'ять років повернулися до того, з чого почали

Київський міський голова обіцяє застосувати важелі

(ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.).

— П'ять років тривав цей процес. У липні 2011 року ми подали позов в адміністративний суд з вимогою скасувати землевідведення для забудовника. Його прийняли, тоді — усе було правильно. Адже адміністративні суди були покликані вирішувати справи, пов'язані з суб'єктами владних повноважень, — пояснила «Голосу України» юрист Ірина Невмержицька. — Першу інстанцію ми програли, а другу — виграли. Апеляційний суд скасував землевідведення, визнавши його незаконним. Але коли справа дійшла до касаційної інстанції, вищий адмінсуд усі попередні рішення просто скасував. Буцімто ця справа не підсудна адміністративним судам узагалі. Тим самим перекреслюються роки судових розглядів, тисячі документів, десятки томів з матеріалами справи. На це рішення ми подали заяву про перегляд. Але програли.

Такий результат юрист називає, м'яко кажучи, нонсенсом. Хоч й зізнається: такі підміни понять, на жаль, не рідкість для нашої Феміди. «Коли зручно, тоді такі суперечки по праву вважаються адміністративними, коли незручно — визнаються господарськими», — каже І. Невмержицька.

Нині протистояння між активістами й забудовником повернулося у вихідну точку. Щоправда, на спірній землі вже виріс десятиповерховий «монстр», а громадськість більше не може в судах обстоювати свою позицію. Але й опускати руки активісти не збираються. І готові й далі домагатися хоча б зниження поверховості новобудови.

— По суті, забудовник майже закінчив будинок: уже зведено 10 поверхів. Ми ж домагаємося зниження висотності споруди. По сусідству з ним стоять 4-5-поверхівки. Але забудовник не хотів цього робити раніше, а після такого рішення — і поготів, — розповідає Ірина Нікіфорова, заступник глави ГО «Андріївсько-Пейзажна ініціатива». — Зараз усе залежить від позиції київського міського голови Віталія Кличка. Якщо він захоче, то зможе знайти аргументи й обстояти вимоги киян. Прецедент уже був — забудова на Десятинному провулку. Там активісти теж програли всі суди, але за підтримки міської влади вдалося добитися зниження поверховості. А в будівництві на Гончара порушень — більш ніж достатньо.

Із запитанням про те, чи збирається очільник Києва включатися в процес, «Голос України» звернувся до самого Віталія Кличка. «Позиція столичної влади однозначна — багатоповерхового будівництва в охоронній зоні ЮНЕСКО — буферній зоні Софії Київської — бути не має. Дотримуючись законодавства, міська влада скористається сценарієм, який був втілений у Десятинному провулку. Тобто вимагаємо від забудовника зниження поверховості будинку до гранично дозволеної в цій зоні — 27 м, згідно з містобудівними умовами. Переговори із забудовником із цього приводу тривають. Водночас якщо забудовник у добровільному порядку не виконає цю вимогу, у Київської міської ради є важелі, щоб змусити його це зробити», — запевнив Віталій Кличко.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фінансовий ресурс на громадські форми мовлення має черпатися із загальносуспільного джерела, яким є бюджет

У Полтаві міська влада і поліція почали втілювати в життя програму «Безпечне місто». Згідно з нею, в обласному центрі планують установити близько 700 камер відеоспостереження, залучити громадськість до патрулювання вулиць тощо, *інформує наш власкор Василь Неїжмак*

Виклики сучасності і кримінальне право

Стабільність і динамізм кримінального законодавства і надалі залишаються взаємопов'язаними і діалектично обумовленими його властивостями. Життя свідчить, що законодавство не може бути тільки стабільним чи тільки динамічним, бо у будь-який історичний період розвитку суспільства і держави для нього завжди характерні обидві ці властивості.

Цілком очевидно, що ті кардинальні економічні, політичні, соціальні і навіть культурні та ментальні зміни, які відбуваються в українському суспільстві останніми роками, викликали певний динамізм у розвитку вітчизняного законодавства, у тому числі й кримінального. Ухвалення у 2001 році нині чинного Кримінального кодексу України (далі — КК) знаменувало собою достатньо кардинальну реформу цієї галузі права і відображало той рівень, якого досягла українська наука і правозастосовна практика у сфері кримінального права. Однак уже тоді не було сумнівів у тому, що цей кодекс не залишиться незмінним в умовах постійних і бурхливих перетворень у державі та суспільстві. І практика реального життя засвідчила, що так воно й сталося. За чотирнадцять років чинності КК України (станом на 01.12.2015 р.) зміни та доповнення до нього вносилися вже аж 669 разів. Було виключено з кодексу 35 статей, причому 14 з них — це ті статті, якими КК було доповнено вже після набрання ним чинності. За цей період КК було доповнено 86 статтями, повністю чи частково змінено чи викладено в новій редакції 295 його статей, що становить понад 65% його норм. При цьому деякі приписи змінювалися неодноразово. Наприклад, зміни до статей 18, 45, 194, 200 КК вносилися тричі; до статей 69, 96^{1}, 157, 212 КК — чотири рази; до статей 209, 306, 365, 366 КК — п'five; до статей 364^{1}, 368^{2} КК — шість, до ст. 364 КК — сім; до ст. 369 КК — вісім, а до ст. 369 — аж дев'ять разів. Достатньо уявити собі, яких трудомістких та, відверто кажучи, титанічних зусиль потребує прагнення практичних працівників лише відстежити всі ці зміни та доповнення, не кажучи вже про правильне їх опанування, тлумачення та застосування.

Зрозуміло, що такий стан речей навряд чи може бути пояснено винятково тенденцією до динамізму законодавства, обумовленою реальними запитами щодо змін у державі і суспільстві. Навпаки, напрошується думка про недостатній зв'язок таких бурхливих і частих змін з реальними потребами життя, а отже, про їх невмотивованість, наукову і практичну необґрунтованість, хаотичність та безсистемність і, можливо, навіть волюнтаристський характер. Виникає враження, що на законотворення у галузі кримінального права на нинішньому етапі достатньо істотно і не завжди обґрунтовано і виправдано впливають політичні програми, установки та переконання, а ті труднощі, які виникають, часто намагаються вирішити шляхом використання суто кримінально-правових заходів впливу. Особливо це простежується в намаганнях вирішити засобами кримінального законодавства складні політичні, економічні, соціальні, а подекуди навіть історичні та світоглядні питання. Однак при цьому не завжди береться до уваги той факт, що засоби кримінального права пов'язані з найбільш значущими обмеженнями прав і свобод людини і громадянина, а тому мають виступати винятково як ultima ratio у протидії лише найбільш суспільно небезпечним діянням, які спричиняють істотну шкоду охоронюваним законом суспільним відносинам. Саме тому законодавча

Василь ТАЦІЙ.

реалізація кримінально-правової політики має здійснюватися винятково на базі попередніх фундаментальних наукових досліджень і розробок, повинна бути науково-обґрунтованою, теоретично змодельованою, спрогнозованою, виправданою справжніми потребами суспільного життя, вивіреною і апробованою. І, вочевидь, саме наука має виробляти та обґрунтовувати стратегію і тактику розвитку кримінального законодавства і тільки вироблені й апробовані нею ідеї та сформульовані на цій підставі пропозиції та рекомендації можуть ставати тим необхідним продуктом, який може отримати політичну підтримку і проведення до закону.

Зрозуміло, що в розмаїтті наукових пошуків, висновків, рекомендацій та пропозицій самому законодавцеві достатньо складно буде не те що обрати якусь одну провідну ідею чи напрям, які б доцільно було підтримати, а й навіть усі їх осягнути, проаналізувати та систематизувати. Саме тому роль своєрідного містка між науковими дослідженнями і практикою законотворення мають виконувати спеціальні консультативні та дорадчі органи. Одні з них, такі, наприклад, як Інститут законодавства при Верховній Раді України, працюють на постійній основі і виконують роль своєрідного фільтра, який покликаний зупинити потрапляння до парламенту неякісних і суто популістських законопроектів. Інші — такі, наприклад, як науково-консультативні ради при комітетах Верховної Ради України чи спеціально створювані робочі групи щодо опрацювання окремих найбільш значущих законопроектів, — працюють переважно на громадських засадах і їхні можливості щодо ретрансляції наукових здобутків до стін парламенту є значно скромнішими. Так чи інакше, але саме через такі структури і саме в такому напрямі (від науки до законотворця) і має бути налагоджено канали зв'язку та передачі інформації.

Широко відомо, що саме такі механізми достатньо надійно працювали і показали свою високу ефективність у період розроблення проекту нинішнього КК України. Робоча група, що була створена тоді Кабінетом Міністрів України для підготовки проекту нового Кримінального кодексу, вивчила й опрацьовувала сотні вітчизняних і зарубіжних наукових публікацій, авторефератів і захищених дисертацій, десятки зарубіжних кримінальних законів, величезний практичний досвід застосування попереднього законодавства і саме на цій основі пропонувала законодавцеві найоптимальніші рішення. В окремих випадках на розсуд законодавця виносилися і альтернативні пропозиції та проекти, щодо яких не було одностайності серед науковців і практиків. І тут уже тільки політичні рішення запроваджували до життя ту чи іншу, але науково-обґрунтовану ідею. На жаль, на нинішньому етапі законотворення такі механізми роботи дедалі частіше піддаються забуттю і результатом цього стають не тільки такі закони, що містять у собі ідеї, які не пройшли належного наукового осмислення й обґрунтування, а й навіть такі, що містять відверто помилкові положення, грубі неточності та недоречності. Доводиться констатувати, що їх ухваленню парламентом не змогли перешкодити ні науково-консультативні ради при комітетах, ні Інститут законодавства при Верховній Раді України. Яскравим свідченням цього є те, що тільки за останній рік ухвалено декілька схожих законів, які вже набули чинності, ставши частиною змісту КК.

Так, наприклад, законом України № 191-VIII від 12.02.2015 р. було викладено в новій редакції санкцію ч. 1 ст. 213 КК, у якій найсуворішим із декількох альтернативних основних покарань встановлено обмеження волі «на строк до одного року». Між тим, згідно з ч. 2 ст. 61 КК один рік є мінімальним строком для цього виду покарання. Здавалося б, помилка не є такою грубою і, можливо, законодавець мав на увазі встановити у цій санкції аб-

Володимир ТЮТЮГІН.

солютно визначений строк цього покарання — один рік? Така відповідь могла б задовольнити практику, якби не положення ч. 2 і 3 ст. 68 та ст. 69^{1} КК, які встановлюють необхідність обов'язкового зниження максимального строку найсуворішого виду покарання відповідно до половини чи до двох третин його строку. Отже, під час застосування цих норм до особи, яка вчинила злочин, передбачений ч. 1 ст. 213 КК, суд буде змушений призначати обмеження волі на строк менше одного року, що було б грубим порушенням не тільки ч. 2 ст. 61 КК, а й низки інших принципових приписів Загальної частини КК.

У іншому випадку законом України 629-VIII від 16.07.2015 р. у ч. 4 ст. 220^{1}, ст. 220^{2} та ч. 1 ст. 365^{2} КК було встановлено додаткове покарання у вигляді позбавлення права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до десяти років. При цьому в ч. 4 ст. 220^{1} КК його ще було названо як «обмеження права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю», тоді як відповідно до ч. 1 ст. 55 КК максимальний строк цього виду покарання у випадках, коли воно призначається як додаткове, становить лише три роки, а такого виду покарання, як «обмеження права...», ні ст. 51, ні ст. 55 КК взагалі не передбачають. Щодо ч. 1 ст. 365^{2}, то, крім іншого, в її диспозиції суб'єктом злочину названо і службову особу, хоча всім відомо, що таким вона бути не може, бо відповідальність службових осіб за такі діяння настає не за ст. 365^{2}, а за ст. 364 чи 364^{1} КК. На жаль, перелік схожих прикладів у законодавчих новелах кримінального законодавства останніх часів ще можна достатньо довго продовжувати.

Цілком очевидно, що таких грубих помилок у кримінальному законодавстві дуже легко можна було б уникнути, якби належним чином спрацювали згадані вище механізми узгодження законотворчих рішень з науковими надбаннями.

З нашого погляду, сьогодні кримінальне законодавство України зіткнулося з реальною загрозою його неконтрольованого і безсистемного реформування, результатом чого цілком може стати не лише подальше його «захаращення» науково необґрунтованими і не виправданими життям положеннями, а й, зрештою, порушення основоположних принципів, на яких воно побудоване, системних зв'язків і залежностей його приписів, що своєю чергою потягне за собою істотне зниження ефективності засобів кримінально-правового впливу на злочинність. Істотні ризики такого плану приховує у собі й наполегливе лобіювання ідеї про запровадження так званого кримінального проступку.

Відомо, що питання про запровадження до національного кримінального законодавства України кримінального проступку, що протягом декількох десятиліть було дискусійним у науці, отримало політико-правове вирішення у Кримінальному процесуальному кодексі України 2012 року (далі — КПК), який принципово розрізняє два види кримінальних правопорушень: злочин і кримінальний проступок. Не порушуючи питання про межі впливу процесуального законодавства на зміст матеріального (кримінального) і не сумніваючись у позиції законодавця щодо запровадження кримінального проступку, вважаємо за необхідне звернути увагу на те, як пропонується втілити цю концепцію у законодавство.

На сьогодні на розгляді парламенту перебуває внесений групою народних депутатів України проект закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження кримінальних проступків» (реєстраційний № 2897 від 19.05.2015 р., доопрацьований від 03.06.2015 р.). Вивчення цього проекту та супровідних матеріалів до нього фахівцями кафедри кримінального права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого дало підстави для невтішних у цілому висновків.

Юрій ПОНОМАРЕНКО.

Цей законопроект є черговою спробою реалізувати положення Концепції реформування кримінальної юстиції, затвердженої указом Президента України № 311/2008 від 08.04.2008 р., щодо впровадження у законодавстві України кримінального проступку. Відповідно до зазначеної концепції, яка розроблялася за активної участі міжнародних експертів та представників громадянського суспільства, в основу такого реформування має бути покладено багатовікові національні традиції правотворення і судівництва, положення вітчизняного права, які пройшли перевірку часом і виправдані практикою, прогресивні інститути правових систем держав Європейського Союзу, норми міжнародного права. З урахуванням цього до категорії кримінальних (підсудних) проступків концепцією передбачалося віднесення: а) окремих діянь, що за чинним КК України відносяться до злочинів невеликої тяжкості, які відповідно до політики гуманізації кримінального законодавства будуть визнані законодавцем такими, що не мають значного ступеня суспільної небезпеки; б) передбачених чинним Кодексом України про адміністративні правопорушення (далі — КУпАП) діянь, які мають судову юрисдикцію і не є управлінськими (адміністративними) за своєю суттю (дрібне хуліганство, дрібна крадіжка чужого майна тощо).

Відповідність згаданого законопроекту концептуальним засадам, закладеним у концепції, принципам та традиціям вітчизняного кримінального права, інтересам українського громадянського суспільства стала предметом дискусії серед фахівців нашої кафедри. Науковці висловилися проти винесення його на обговорення на засіданні Верховної Ради України та ухвалення через такі причини.

Передусім цей законопроект не може бути ухвалено, тому що він має істотні вади концептуального характеру і не відповідає ст. 22 Конституції України, визначальним положенням концепції та принципу гуманізації кримінальної відповідальності. Як видно із пояснювальної записки до законопроекту, реалізація державної політики із гуманізації кримінальної відповідальності є метою цього законопроекту. Водночас, вивчення книги 2 цього проекту підтверджує значне розширення меж криміналізації діянь із визнанням кримінальними правопорушеннями майже 100 діянь, які на сьогодні є адміністративними проступками, передбаченими КУпАП і Митним кодексом України, але за своїм характером не є правопорушеннями проти порядку управління (посягають на здоров'я людини, громадський порядок та інші, не пов'язані з порядком управління цінності). За вчинення таких, незлочинних на сьогодні діянь, за пропозицією авторів проекту винного буде притягнено саме до кримінальної відповідальності і стосовно нього буде постановлятися обвинувальний вирок суду. Так, певні види адміністративних правопорушень у законопроекті віднесено до категорії кримінальних проступків (наприклад, дрібні крадіжка, шахрайство, привласнення чи розтрата чужого майна, дрібне хуліганство тощо). По суті це означає не що інше, як виділення в межах КК ще однієї (окрім злочинів невеликої і середньої тяжкості, тяжких і особливо тяжких) категорії злочинних діянь і надання статусу злочину, але лише під новою назвою — «кримінальний проступок» — тим вчинкам особи, які на сьогодні визнаються лише адміністративними правопорушеннями. Наприклад, авторами законопроекту передбачено кримінальну відповідальність у ч. 1 ст. 551 КК за такий проступок, як порушення правил безпеки дорожнього руху, що не спричинило жодних наслідків. У разі ухвалення запропонованого законопроекту, якщо водій транспортного засобу умисно чи необережно порушує правила зупинки чи стоянки транспортного засобу, не надає перевагу в русі пішоходам на нерегульованих пішохідних переходах, то вчинення таких протиправних дій матиме наслідком кримінальну відповідальність за такий проступок.

Але запровадження такого підходу авторами законопроекту не тільки не сприяє гуманізації кримінальної відповідальності, а, навпаки, порушує цей основний принцип реформування кримінальної юстиції й кримінального законодавства, розширює репресію в державі, а тому негативно вплине на конституційні права людини й громадянина в нашій країні. Це не відповідає ст. 22 Основного Закону, а також європейським цінностям, зрештою — є кроком у минуле.

Окрім того, проект не вирішує проблему проступку, оскільки

Саме наука має виробляти та обґрунтовувати стратегію і тактику розвитку кримінального законодавства

заснований на не до кінця узгодженій ідеї — вирішувати питання так званих проміжних за своєю суттю правопорушень за рахунок простого винесення певної категорії злочинів невеликої тяжкості та адміністративних (не управлінських) правопорушень судової юрисдикції до окремої книги в Особливій частині КК. Слід зазначити, що за такого підходу руйнується сама ідея проступку, яка закладена в основу Концепції та стратегії удосконалення правової системи України відповідно до стандартів Європейського Союзу. Запровадження цих ідей в українське законодавство з позиції гуманізації кримінальної відповідальності, економії репресивних заходів, спрощення процедури розгляду відповідних матеріалів тощо зумовлює визнання проступком самостійного виду правопорушення, проміжного між злочинами та адміністративними правопорушеннями, а не до механічного віднесення цілої низки адміністративних проступків до такого різновиду правопорушень, як кримінальний проступок.

Слід зазначити, що проектом укотре пропонується вирішити питання щодо запровадження інституту кримінального проступку за рахунок фактично повної руйнації кримінального законодавства як системного утворення, побудованого із запровадженням найважливіших для суспільства, перевірених часом науково-правових концептуальних положень. Відомо, що на реалізацію концепції було розроблено та запропоновано декілька проектів щодо внесення до правової системи інституту кримінального проступку. Зокрема, слід звернути увагу на проект закону України № 4712 від 16.04.2014 р. «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реалізації положень Кримінального процесуального кодексу України». Цей законопроект є фактично ідентичним критикованому з деякими відмінностями, які, проте, не змінюють загальної концептуальної основи обох законопроектів. Внесені косметичні зміни проекту № 2897 покликані уточнити, усунути суперечності та запропонувати оновлений варіант старої концепції. У результаті запропоновані зміни не тільки не надали чіткості та необхідної суворості для однієї з найбільш важливих галузей вітчизняного права, а й, навпаки, ще більше ускладнили, заплутали та фактично розмили запропоновану раніше концепцію. Отже, незважаючи на такий особливий підхід щодо доведення його змісту до широкої юридичної громадськості, по суті, він є черговим і, на наш погляд, далеко не найкращим варіантом розв'язання проблеми встановлення відповідальності за проступок.

Законопроектом № 2897 пропонується також внести до Загальної та Особливої частин чинного КК низку змін, які викладені на 212 сторінках. Вказані пропозиції торкаються фундаментальних засад кримінального права і, на наш погляд, повинні готуватись та обговорюватись із залученням фахівців-науковців, практичних працівників та всієї юридичної громадськості України. Тільки наведення концептуальних засад таких змін, ґрунтовна, докладна аргументація їх доцільності, широке обговорення запропонованих новел фахівцями науки та практики здатне сформувати підстави для впевненості, що такі новації є корисними та необхідними. Поспішність у таких випадках є скоріше руйнівним фактором, аніж умовою побудови ефективної правової системи.

Так, автори законопроекту пропонують відмовитись від такої фундаментальної категорії кримінального права, як «суспільна небезпечність», замінивши її поняттям «кримінальна протиправність». У пояснювальній записці до законопроекту зазначено, що в тексті цього документа «виключено будь-які згадки про «суспільну небезпечність» («суспільну небезпеку») злочину чи кримінального правопорушення взагалі — як малозрозумілу науково абстракцію, що за десятиріччя свого існування у радянському і пострадянському просторі не довела свого практичного значення».

Нам важко підтримати таке рішення, бо вважаємо його здатним (у разі прийняття) повністю зруйнувати існуючу систему кримінального права та спричинити різні негативні наслідки на практиці. Показово, що на початку пояснювальної записки до законопроекту зазначено: «в основу... реформування мають бути покладені багатовікові національні традиції правотворення і судівництва, положення вітчизняного права, які пройшли перевірку часом і випадтані практикою, прогресивні інститути правових систем держав Європейського Союзу, норми міжнародного права». Проте текст проекту повністю суперечить цим принциповим положенням, зокрема, у частині відмови авторів від суспільної небезпечності (суспільної небезпеки) у кримінальному законодавстві, яке є суспільним і науковим здобутком, а не надбанням радянських або пострадянських часів.

Вважаємо, що необхідність існування в кримінальному праві категорії суспільної небезпечності уже безспірно підтверджена практикою, яка, зокрема, показала недоліки і формального визначення злочину, яке існувало у кримінальному законодавстві Російської імперії (1845, 1903 рр.), й матеріального його визначення, передбаченого в КК УРСР 1922 р. та КК УРСР 1927 р. Тому визначення злочину, в якому поєднуються формально-юридичні ознаки діяння і ознаки, які відображають соціальну сутність діяння (суспільну небезпечність), з'явилось в КК УРСР 1960 р. і, витримавши перевірку багаторічною практикою, було закріплено в КК України 2001 р. Необхідність існування і особливо важливе значення категорії суспільної небезпечності підтверджені у багатьох наукових дослідженнях з питань і Загальної, й Особливої частин КК.

Слід ураховувати також і те, що відмова від такої фундаментальної категорії, як суспільна небезпечність, і вимога обов'язкового усвідомлення особою, яка вчиняє кримінально каране діяння, лише його протиправності (як пропонується в законопроекті), може призвести до того, що у багатьох випадках таку особу взагалі не можна буде притягнути до кримінальної відповідальності, незважаючи на те, що вона цілком усвідомлювала суспільно небезпечний характер своєї поведінки.

«Малозрозумілість» для авторів законопроекту поняття «суспільна небезпечність» і виключення з документа цього поняття призвели до того, що запропонований ними новий текст проекту КК перестав бути системою норм, а лише зберіг деякі залишки системності з чинного КК.

Проведений аналіз показує, що відсутність у законопроекті відповіді на питання про співвідношення понять «істотна шкода» і «значна шкода» між собою, а також про їх співвідношення зі змістом поняття «істотна шкода» за чинним КК дає підстави для висновку про відсутність у законопроекті належного системного рішення. Це також вказує на відсутність концептуального рішення про відмінність між злочинами, проступками і адміністративними правопорушеннями.

Запровадження антисистемного підходу підтверджується і визначенням у проекті малозначності діяння. Відповідно до ч. 2 ст. 11 законопроекту «не є кримінальним правопорушенням дія або бездіяльність, яка хоча формально і містить ознаки будь-якого діяння, передбаченого цим кодексом, але через малозначність не заподіяла і не могла заподіяти істотної шкоди фізичній чи юридичній особі, суспільству, державі або людству». При формулюванні цих приписів автори законопроекту не врахували, що істотна шкода відповідно до ч. 2 ст. 11-1 законопроекту заподіюється лише діяннями-проступками. Тому помилковими видаються приписи ч. 3 ст. 11 законопроекту про визнання проступками малозначних діянь, які не заподіяли і не могли заподіяти істотної шкоди.

Притягнення до кримінальної відповідальності лише за наявності вини є одним із найважливіших принципів кримінального права. Його значення визнано в Україні на найвищому рівні. Так, у ч. 1 ст. 62 Конституції передбачено, що особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку. Розвиток цього конституційного положення здійснюється у нормах чинного КК (ч. 2 ст. 2, статті 23-25). Недосконалість цих норм здатна спричинити порушення у реалізації вказаного конституційного принципу. Саме така перспектива очікує нашу країну у разі прийняття цього законопроекту, адже його приписи про вину мають численні вади.

По-перше, вже у самій назві ст. 2-3 законопроекту вищевказаний принцип визначений приблизно — «принцип вини», а не принцип відповідальності лише за наявності вини, що точніше розкриває його зміст. По-друге, така сама непродуманість спостерігається і у нормах законопроекту про вину та її форми. Так, ст. 23 КК пропонується доповнити частиною другою такого змісту: «Якщо в статті (частини статті) цього кодексу прямо не вказано на вчинення діяння через необережність (самовпевненість або недбалість), то відповідальність настає тільки за умисне вчинення такого діяння». Потрібно визнати, що автори законопроекту не врахували того, що чинний КК передбачає значну кількість злочинів зі складною (змішаною, подвійною) виною. Висновок про те, яким визнавати такий злочин у цілому — умисним чи необережним, у різних випадках відрізняється, і не завжди можливо на законодавчому рівні визначити форму вини для таких злочинів у всіх випадках їх вчинення. Крім того, форма вини у злочинах, передбачених різними частинами однієї статті Особливої частини КК, також може відрізнятися. По-третє, ще одним принциповим питанням є введення авторами проекту поняття «кримінальна протиправність» як ознаки форм вини (умислу та необережності), яка замінює поняття «суспільно небезпечний характер». Визначення цій новій для КК характеристиці не дається, а системний аналіз норм законопроекту показує різнобій у термінології. Так, у визначенні поняття кримінального правопорушення (ч. 1 ст. 11 проекту) вказується на передбаченість його КК, а у дефініціях кримінального проступку (ч. 1 ст. 11-1 проекту) та злочину (ч. 1 ст. 11-2 проекту) використовується ознака «протиправність». Відповідно до принципів законодавчої техніки, кожне слово закону позначає окреме поняття. Отже, передбаченість у КК вже не може бути змістом кримінальної протиправності. Що ж тоді вона означає та як співвідноситься за змістом з поняттям «протиправність»? Уявляється, що відповіді на це питання не мають навіть самі розробники законопроекту.

Запровадження нових визначень видів вини нівелює один з основних конституційних принципів, який передбачений у ч. 2 ст. 68 Конституції — «незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності». Відповідно до цього положення в Україні діє презумпція знання закону всіма особами за умови, якщо було дотримано законодавчу процедуру його оприлюднення. Автори ж законопроекту пропонують унеможливити притягнення до кримінальної відповідальності осіб, які не будуть знати, що вчинене ними суспільно небезпечне діяння передбачене КК. Невже у такий спосіб вдасться більш ефективно боротись зі злочинністю чи, може, це наблизить нас до ЄС?

Аналіз ч. 2 ст. 11 проекту дає можливість зробити висновок, що будь-яке кримінальне правопорушення пов'язане з заподіянням чи можливістю заподіяння лише істотної шкоди фізичній чи юридичній особі, суспільству, державі або людству. Але внутрішня сторона вчинку людини повинна відображати його зовнішню сторону. Тільки за таких умов вчинок буде цілісним. Визначення умислу та необережності у статтях 24 і 25 проекту пов'язане з поняттям шкоди будь-якого рівня. З цього випливає, що це може бути й незначна шкода, яка характерна для цивільних, адміністративних чи дисциплінарних правопорушень. Ніяких визначень чи обмежень щодо такого розуміння шкоди проект не містить. Приміром, суб'єктивна сторона малозначного діяння, яке за проектом не є кримінальним правопорушенням, може мати всі ознаки прямого умислу, адже особа в окремих випадках при його вчиненні усвідомлюватиме кримінальну протиправність свого діяння, передбачатиме можливість заподіяння шкоди, а також бажатиме її заподіяти. Отже, потрібно констатувати, що автори законопроекту не узгодили зміст об'єктивної та суб'єктивної сторін діяння, що свідчить про відсутність системного підходу, механістичність пропонованих змін і загалом про низький рівень цього документа.

Слід також звернути увагу на те, що автори законопроекту стверджують — застосування заходів кримінальної репресії до особи, яка вчинила проступок, не пов'язане з виникненням стану судимості. Однак аналіз змін, запропонованих авторами в проекті, у співвідношенні з положеннями ст. 32 КК, свідчить про те, що пропозиції щодо відсутності судимості за вчинення кримінального проступку реалізовані не повністю. Так, низка статей проекту містить вказівку на таку кваліфікуючу ознаку, як повторність, яка щодо проступків визначена поняттям «протягом року з моменту вчинення кримінального проступку». Утім, ця ознака свідчить, що стан судимості у такої особи фактично зберігається. З нашої точки зору, така вказівка проекту не повною мірою відповідає ідеї гуманізму як основи формування інституту кримінального проступку.

На додачу до зауважень із приводу недоліків у запропонованому проектом положенні про реалізацію принципу відсутності судимості за вчинення кримінального проступку можна навести і ще більш вагомий аргумент. Так, при реалізації судом правил призначення покарання за сукупністю кримінальних правопорушень, запропонованих авторами проекту, а саме — сукупністю злочинів і проступків шляхом використання принципу їх повного або часткового складання, виникне ситуація, коли стан судимості поширюватиметься не тільки на термін відбуття винною особою кримінального покарання за скоєний злочин, а й на приєднане до нього стягнення, призначене за кримінальний проступок. Те саме стосується і порядку обчислення строків припинення (закінчення) стану судимості згідно з положеннями статей 90, 91 КК, які потрібно буде починати відлічувати не з моменту відбуття особою призначеного їй покарання за злочин, а і з урахуванням приєднаного до нього стягнення за проступок.

Законопроект містить і низку інших вад принципового характеру, і цілий ряд інших недоліків, з якими не можна погодитись. У зв'язку з цим кафедра дійшла висновку про те, що проект закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження кримінальних проступків» (№ 2897 від 19.05.2015 р., доопрацьований від 03.06.2015 р.) не є належним чином науково обґрунтованим, а його прийняття матиме негативні політичні, соціальні і правові наслідки. Враховуючи наведене, вчені кафедри звернулися з проханням до комітетів Верховної Ради України зняти з розгляду зазначений законопроект та ініціювати створення робочої групи з питань розробки проекту закону (кодексу) про проступки під належним громадським контролем процесу та результатів її діяльності.

Загалом же вважаємо за можливе ще раз констатувати, що законодавчі відповіді на ті виклики сучасності, які постають у сфері боротьби зі злочинністю, не можуть мати виключно політичну форму, а повинні наповнюватися науковим змістом.

Василь ТАЦІЙ, доктор юридичних наук, професор, академік НАН і НАПрН України, ректор Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого,

Володимир ТЮТЮГІН, кандидат юридичних наук, професор, завідувач кафедри кримінального права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого,

Юрій ПОНОМАРЕНКО, кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого.

У НОМЕР

Ветерани та історики захищають Степана Бойка

До міського голови Луцька Миколи Романюка звернулися ветерани та громадські активісти з проханням зберегти пам'ятник колишньому секретареві Станіславського, Холмського, Волинського окружкомів КПЗУ Степанові Бойку.

Зокрема лист підписали голова Волинської обласної організації ветеранів Олександр Булавін, заслужений працівник культури України член Національної спілки краєзнавців Геннадій Гулько, доктор історичних наук професор Олександр Дем'янюк, директор Волинського регіонального музею українського війська та військової техніки Ігор Пасюк, директор ДП «Волинські старожитності» Олексій Златогорський, учасник бойових дій Великої Вітчизняної війни кандидат історичних наук Вадим Кудь...

Вони зазначають, що Степан Бойко, як секретар підпільного окружкому Комуністичної партії Західної України (КПЗУ), був заарештований польськими спецслужбами в 1930 році. Як і сотні його однопартійців та учасників національно-визвольних змагань інших політичних організацій, зокрема і ОУН, він був репресований польською владою за активну участь у боротьбі проти полонізаційної політики польської держави та за додержання демократичних свобод у Західній Україні. Політичні судилища над українськими патріотами відбувалися в приміщенні повітового суду в Луцьку, біля якого у 1969-му був встановлений пам'ятник С. Бойку. У той історичний період у протидії, по суті, окупаційній владі члени КПЗУ та ОУН у багатьох питаннях були союзниками. Саме «національний ухил» в діяльності КПЗУ став причиною її розпуску в 1938 році Комінтерном та масових репресій щодо членів КПЗУ вже з боку сталінського режиму.

Ветерани та громадські активісти вважають, що наміри Луцької міськради демонтувати пам'ятник Степану Бойку зневажають світлу пам'ять українського патріота, активного борця за щасливе майбутнє нашого народу.

Максим СОЛОНЕНКО.
Волинська область.
Фото автора.

На Сумщині створять фонд ремонту доріг. До нього планується спрямувати частину митних надходжень, відрахування агропідприємств, що експлуатують великоваговий транспорт тощо, *повідомляє наш власкор Володимир Чернов*

Одразу на двох сценах — Волинського обласного академічного українського драматичного театру та Луцького міського палацу культури відбувся 22-й Різдвяний благодійний концерт Волинської єпархії УПЦ. Його організатори зібрали 120 тисяч грн. та ще 130 тис. — у парафіях. Частина цих коштів піде на підтримку дітей, які втратили батьків у зоні АТО, *передає наш власкор Максим Солоненко*

Сьогодні — День пам'яті Героїв Крут

Доба у казематах на знак поваги до відважних ровесників

Тернопільський осередок Спілки Української Молоді (СУМ) 30—31 січня організовує акцію «Доба», присвячену річниці бою під Крутами.

«Сумівці» з доброї волі проведуть добу у камерах колишнього слідчого ізолятора КДБ (нині Музей політв'язнів). Вони відмовляться від мобільних телефонів, планшетів та інших теперішніх благ цивілізації. Протягом цього часу вивчатимуть історію, помоляться за тих, хто загинув, обстоюючи незалежність України 98 років тому і в нинішні дні. Таку акцію вони ініціюють з 2005 року. До них приєднуються й інші молодіжні організації. У суботу вирушить у дорогу волонтерська група «Схід та Захід єдині». Свій 23-й рейд волонтери присвятили пам'яті Героїв Крут. Вони повезуть бійцям 25 тонн вантажу: продукти харчування: хліб, консервацію, квашену капусту, тушковане м'ясо, крупи, овочі, мінеральну воду, а також зимове спорядження, пічки-«буржуйки» тощо. Доставлять допомогу опорним пунктам вздовж лінії розмежування. За словами архівіста, волонтера, постійного учасника цих рейдів Ігоря Крочака, є багато паралелей між тим, як самовіддано захищали свою державу юнкери, студенти і гімназисти взимку 1918 року, і героїзмом нинішніх захисників територіальної цілісності України. Такі само паралелі можна провести між тодішньою і нинішньою владою, яка у важкі часи більше дбала про свої інтереси, ніж державні, між тодішніми селянами, які розбіглися по домівках, і нинішніми молодими людьми, котрі вистоюють довгі черги, щоб отримати візи і виїхати за кордон, у той час коли їхні ровесники мерзнуть в окопах.

Людмила НАКОНЕЧНА.
Тернопільська область.

На знімку: листівка пам'яті загиблих під Крутами, датована 1937 роком.

Репродукція Ігоря КРОЧАКА.

Вони не програли

Мало захоплюватися героїзмом учорашніх воїнів — треба з нього брати приклад, щоб перемогти сьогодні. На цьому ми зійшлися у розмові з першим головою крайової організації Народного руху, першим директором музею у Крутах Валерієм Сараною (на знімку). Саме він очолював групу рухівців та козаків з Ніжина, Чернігова, Конотопа та Києва, які 29 січня 1991 року провели перше публічне вшанування Героїв Крут на місці бою і встановили там березовий хрест. Відтоді цей захід став щорічним.

Валерій Сарана:

— Перший урок, який треба вивчити всім українцям: москаль північний — то наш ворог вічний. Саме москаль, а не росіянин. Тобто озброєна потуга московської імперії і 100 років тому, і сьогодні суне на Україну, і в найближчій історичній перспективі нічого не зміниться.

Другий урок — правди. Адже навколо бою у Крутах стільки вигадок, а головне — стільки плачів і посипання сучасних голів попелом! Головне, що маємо зрозуміти, — це і героїзм юнаків, які свідомо пішли проти переважаючих сил ворога, але і усвідомлення того, що вони не програли. Так, навколишні селяни ще довго закопували трупи вбитих парубків у шинельках, величним був похорон крутянців у Києві з промовою голови Центральної Ради Михайла Грушевського і віршем Тичини «На Аскольдовій могилі», але українці під Крутами виграли бій!

Третє, що ми маємо назавжди затямити: тільки ставка на власні сили, на свою армію може захистити наш народ. Українська Народна Республіка впала не тільки через російську армію, а й через зневагу української влади до своєї армії. Під час бою під Крутами і генерал Скоропадський, і підполковник Павленко, який придушив у Києві бунт більшовиків, і секретар із військових справ Симон Петлюра були у відставці. А Центральна Рада з подачі Винниченка та тодішнього секретаря з військових справ Порша прийняла закони про демобілізацію армії.

Точно так напередодні нинішньої російської агресії українська армія була фактично роззброєна і деморалізована. Проте нині, на відміну від подій 1918 року, українці уже мають одну з кращих армій Європи. Маємо мобілізоване суспільство — одні волонтери чого варті! І, на відміну від тодішніх подій, маємо міжнародну підтримку. Відтак — Україна переможе! Це головний урок Крут.

Спілкувався Василь ЧЕПУРНИЙ.
Чернігівська область.

ДОВІДКА

Бій під Крутами відбувся 29 січня 1918 року біля залізничної станції Крути під Ніжином за 130 кілометрів від Києва. Він тривав 5 годин між 4-тисячним загоном Червоної гвардії під командуванням колишнього царського генерала Муравйова та загоном київських курсантів і козаків Вільного козацтва, який нараховував лише 4 сотні. Українці завдали російським окупантам відчутного удару і відступили організовано, руйнуючи за собою колію. Боєздатність російської армії була втрачена на 4 дні, що дало змогу УНР на переговорах у Брест-Литовську домогтися дипломатичного визнання української держави.

Виставка, присвячена геноциду, подорожує регіоном

Фотодокументальна виставка інформаційно-просвітницького проекту «Спротив геноциду» продовжує експонуватися в районах Рівненщини — до кінця року її побачать мешканці всієї області.

На ній представлені унікальні документи і фото, котрі розкривають масштаби геноциду українського народу. Матеріали підготовлені Українським інститутом національної пам'яті спільно з Галузевим державним архівом Служби безпеки України. На стендах виставки відображені факти опору, який чинило, передусім, селянство, сталінському тоталітарному режиму в 1920 — на початку 1930 років, а також під час голодомору. Виставку вже побачили у Рівному, нині вона у Гощанському районі.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

Фото надане прес-службою Рівненської ОДА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Для порятунку аеропорту залучили навіть безробітних

Майже у чверть мільйона гривень стала Херсонському аеропорту підтримка постійної готовності до прийому міжнародних пасажирських рейсів в умовах ожеледиці та заметілей.

Для розчищення злітно-посадкової смуги від шару криги та снігу довелося придбати чотирнадцять тонн спеціального реагенту, але й цього виявилося недостатньо. Крига вкривала також перон та підступи до аеровокзалу, куди потужну спецтехніку запустити було неможливо. Тому до боротьби з ожеледицею залучили 25 безробітних. Для них купили цілу партію ломів та лопат, а у перервах поїли гарячим чаєм.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Про рідний край мовою фарб

«Ковельська палітра» — під такою назвою в фойє будинку Волинської обласної ради відкрилася виставка художників міста залізничників. На ній 16 митців представили майже 60 робіт. Організаторами заходу стало творче об'єднання «Ковельська підкова». Основною тематикою творів Тетяни Степанюк, Миколи Конопацького, Віктора Мельника, Ярослава Потапчука є волинські краєвиди в техніці олійного живопису. Подивували полотна Світлани Солодун, на яких зображені милі її серцю ковельські вулички. У Луцьку вже стало доброю традицією організовувати такі творчі імпрези не лише в художніх виставкових залах, а й в адміністративних будівлях, зокрема в облраді.

Максим СОЛОНЕНКО.
Волинська область.

ЦИФРА

264 тисячі

домогосподарств на Сумщині використовують субсидії на оплату житлово-комунальних послуг та придбання палива. Заступник директора Департаменту соціального захисту населення ОДА Людмила Мусіяка зазначає, що це понад 60 відсотків від їх загальної кількості.

Володимир ЧЕРНОВ.

Литовці нагородили нашого волонтера

Кременчужанину Володимиру Онопку вручили медаль «За боротьбу, за незалежність, за свободу», засновану литовським благодійним фондом «11 Березня». Так відзначили його волонтерську діяльність, спрямовану на допомогу бійцям АТО. З нагоди вручення нагороди у міськвиконкомі зібралися керівники міста і представники Литви, котрі приїхали в Україну для налагодження співпраці між закладами профтехосвіти.

Директор іншого міжнародного благодійного фонду, полковник запасу та резерву армії Литви, Алгіс Шімонютіс розповів про те, що познайомився з Володимиром Онопком на київському Майдані. А потім неодноразово зустрічався з ним у зоні АТО, коли привозив туди гуманітарну допомогу нашим воїнам.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтава.

Стрижень потребує допомоги

Підсумки дослідження біологами Чернігівського педагогічного університету річки Стрижень, що протікає через увесь обласний центр, обговорено на засіданні міжвідомчої комісії з питань моніторингу довкілля. Тож науковці пропонують розглядати її не просто як водну артерію, а як частину архітектоніки міста. Аналіз флори і фауни показав — річка дуже забруднена. Врятувати її може розчистка витоку у Ріпкинському районі, що ледве пробивається через земляну гатку. Рекомендації науковців спрямовані міській та обласній владі.

Василь АВДІЙ.
Чернігівська область.

В Україні декомунізовано ще 63 села, селища і один район, зокрема, в Харківській, Чернігівській, Донецькій областях (Укрінформ)

Вшанували жертв Голокосту

В Івано-Франківську згадали жертв Голокосту. Поклали вінки до місць масового поховання євреїв, загиблих від рук фашистських окупантів, прибули представники обласної та міської влади, а також єврейських громадських організацій краю (на знімку). ***Квіти та символічне каміння лягли на кладовищі в обласному центрі та поблизу села Павлівка Тисменицького району, де відбувалися розстріли єврейських родин.***

Присутні пригадали трагічні події 40-х років минулого століття, поділилися спогадами тих, хто дивом вижив. Голова єврейської громади області Ігор Фефер висловив вдячність за підтримку у збереженні пам'яті про загиблих та допомогу у проведенні впорядкування території поблизу пам'ятного знака неподалік Павлівки.

Нагадаємо, що 27 січня міжнародна єврейська спільнота відзначала День пам'яті жертв Голокосту. Цього дня 1945 року були звільнені в'язні нацистських концтаборів поблизу польського міста Освенцім.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Фото Миколи МАЦЮКА.

ТИМ ЧАСОМ

В Ужгороді біля пам'ятного знака жертвам Голокосту зібралися посадовці обласної адміністрації, представники єврейської громади та містяни.

Заступник голови ОДА Олександр Петік наголосив на важливості збереження пам'яті про жертв, які були жорстоко вбиті в часи нацистської окупації. Учасники заходу вшанували жертв Голокосту хвилиною мовчання, поклали до пам'ятного знака квіти та запалили свічки.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Від грипу вже померло 122 особи

За офіційними даними Міністерства охорони здоров'я, від епідемії грипу вже померло 122 особи. Про це повідомила на брифінгу голова Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я Ольга Богомолець. За її словами, лише за останній тиждень померла 21 особа, з них 11 — у Києві, 1 — у Харкові, 4 — в Одеській області, 3 — в Чернігівській, 2 — у Запорізькій області. Серед померлих — двоє дітей та двоє медпрацівників.

За словами Богомолець, усі випадки смертей від грипу були пов'язані з тим, що люди займалися самолікуванням, а не зверталися до лікарів. Депутат також відзначила, що проблема епідемії грипу є критичною не тільки в Україні, а й у 32 країнах Європи.

Комітет визнав незадовільною роботу Міністерства охорони здоров'я у частині боротьби з епідемією грипу та ініціює внесення змін до держбюджету-2016 для фінансування проведення щеплень для медичних працівників та людей, які належать до груп ризику, — дітей та літніх людей.

Нинішнього сезону було щеплено лише 0,32% громадян України.

Юлія МАЛЕЦЬКА.

Ударили гумором по епідемії

У розпал епідемії грипу одесити, які не втрачають почуття гумору в будь-якій ситуації, потурбувалися про здоров'я відомого земляка — Леоніда Утьосова, чий бронзовий пам'ятник установлено у Міському саду, і надягли на нього марлеву пов'язку. Медики показали городянам, як треба боротися з небезпечним вірусним захворюванням. Одним з найдієвіших методів, кажуть вони, є вакцинація, і саме таку процедуру пройшов бронзовий співак.

«Тут багато людей, і Утьосов може занедужати. Тому ми вирішили забезпечити його надійним захисним засобом від грипу — вакцинацією», — розповідає професор Одеського національного медуніверситету Світлана Галич.

Кирило ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Бойовики пішли в атаку на... Конституцію: нерозумно, але видовищно

Схоже, не надто активний перебіг мінських переговорів Тристоронньої контактної групи з мирного врегулювання ситуації на Донбасі змінив курс. На черговому засіданні у форматі Україна—ОБСЄ—Росія за участю представників «ДНР»/«ЛНР», самопроголошені республіки по суті висунули ультиматум, запропонувавши свою версію змін Основного Закону. «Документ» з'явився за півгодини до закінчення зустрічі. Це підтвердив і представник ОБСЄ на переговорах Мартін Сайдік. Щоправда, того самого дня лідер самопроголошеної «ДНР» Денис Пушилін заявив, що не визнає нинішні поправки до Конституції України, запропоновані Києвом, такими, що відповідають Мінськ-2. Мовляв, «ДНР» пропонує розглянути на зустрічі контактної групи її «компромісний» варіант поправок до Конституції України й побажання статусу окупованих територій, підготовлені юристами-сепаратистами...

«Українська сторона ці пропозиції відкинула», — повідомив наш представник у політичній підгрупі Тристоронньої контактної групи Роман Безсмертний. За його словами, представники «ДНР» захотіли отримати на конституційному рівні квоту квазіреспубліки у Верховній Раді, право погодження всіх ухвалених законів і право вето на рішення у сфері зовнішньої політики, **повідомляє Інтерфакс-Україна.**

Також представники ОРДО вимагали повної амністії всіх учасників конфлікту, крім того, «звільнення з полону членів «ДНР» і учасників ДРГ, яких заарештували в Одесі, Харкові, Києві та інших містах». І це ще не все. Сепаратистські «законодавці» бажають, щоб «регіон Донбас» отримав широку економічну (право торгувати з Росією), політичну (право обирати свій парламент, уряд і президента) і культурну (захист російської мови) автономію. Мабуть, підшефних Кремля навчили, що нахабність — це щастя, тому вони не соромилися, крім того, до широкої автономії зажадали надати їм право самостійно формувати штат поліції, служб безпеки, судових органів, прокуратури, прикордонний військ та інших установ «без погодження з київською владою»...

Спостерігачі говорять про такий поворот, що про ультиматум з боку представників РФ, ОРДО й ОРЛО, який завів мінський процес у глухий кут. І виконувати його в односторонньому порядку Києву немає сенсу. Російська сторона не тільки не визнає себе учасницею конфлікту й головним спонсором розв'язаної на нашій території гібридної війни, а й активно продовжує її на політичному фронті. При цьому намагаючись переконати західних партнерів у тому, що це Київ не дотримує слова й зриває Мінські домовленості.

Останню «атаку» бойовиків зі своїми конституційними новаціями, яку підтримував путінський посланець на переговорах, виконано аж ніяк не за хрестоматійними догмами міжнародного права. Але у гібридів своя логіка. І останній випад денеерівського глашатая — це зрежисована сценка, яку одразу було підхоплено й розкручено пропагандистами Кремля. І призначена вона не для російського, а для закордонного глядача. При цьому світло й звук виставили так, що видно й чути було лише одного артиста самодіяльного спектаклю. Решту — вирізали. Але, на жаль, не всім це очевидно. І в цій майстерності маніпуляцій, треба чесно визнати, путінські «діячі мистецтв» перевершують наших інформаційних бійців.

Ольга ВІТЕР.

ФОТОФАКТ

У Києві презентовано проект «Воїни. Історія українського війська».

На знімку***: голова Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович, начальник відділу Науково-дослідного центру гуманітарних проблем ЗСУ полковник запасу Віктор Топальський, начальник відділу ГУ по роботі з особовим складом ЗСУ полковник Ігор Карпунь.***

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Військовим лікар пропонує звукову резонансну терапію

61-річний психолог і реабілітолог Віктор Гаврилюк із Рівного готовий оздоровити кожного українського бійця, який отримав поранення в зоні АТО. Він надсилатиме пораненим для прослуховування магнітні диски з розробленою ним лікувальною методою, побудованою на базі звукорезонансної терапії та інформаційної хвилевої дії. Якщо простіше, то це музикотерапія, здатна, за словами Віктора Михайловича, поставити вояків на ноги — і морально, і фізично.

Такий альтернативний спосіб реабілітації нині запроваджують у Рівненському військовому госпіталі. Його дію уже відчули на собі понад сотня учасників АТО.

Єдиним інструментом, яким оперує лікар, є звук. Цілитель переконаний, що за допомогою звукової резонансної терапії певні частоти, нанесені на магнітні диски, чинять глибоку дію на ключові ланки ДНК. Як результат заспокоюється нервова система, нормалізується кровообіг, відновлюється діяльність мозку, активізується імунна система, організм починає сам боротися з хворобою. Відповідно вже за кілька днів людина відчуває перші позитивні результати. Реабілітаційні центри за такою методою працюють в Україні, Іспанії, Португалії, Англії.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Млинів Рівненської області.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...зарплатних «тіньовиків» викриватимуть студенти

Акція щодо посилення роботи з легалізації заробітної плати «Молодь Вінниччини — ЗА легальну зарплату» стартує у місті над Бугом першого лютого нинішнього року.

Голова Молодіжної ради Дмитро Мира під час зустрічі з журналістами наголосив, що основними учасниками всіх заходів стануть студенти вишів міста. «Ми не тільки доноситимемо інформацію, чому в державі має бути легальна зарплата, а й задля експерименту спробуємо влаштуватися на легальну зарплату, — каже Дмитро Мира. — Почуємо, що запропонують роботодавці за тими оголошеннями, що є в об'явах. Якщо виявимо факти пропозиції підпільного заробітку, тобто без офіційного оформлення, то оприлюднимо їх».

— Легалізація заробітної плати — це єдине джерело збільшення розміру пенсій, — зазначила керівник управління Пенсійного фонду у Вінницькій області Олена Корчака. — Більшість громадян усвідомлюють це тільки тоді, коли особисто звертаються до фонду із заявою про призначення пенсії. Однак на цьому етапі щось змінити вже неможливо. Кожен громадянин несе особисту відповідальність за власне пенсійне забезпечення.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

...розпочинають збір використаних люмінесцентних ламп

Протягом лютого мешканці Львова зможуть безплатно здати на утилізацію відпрацьовані люмінесцентні лампи. Мобільні пункти зі збору ламп розташують у різних куточках міста. Фахівці із міського управління екології та благоустрою просять громадськість зберігати відпрацьовані люмінесцентні лампи, транспортувати і здавати їх в упаковках виробника чи іншій безпечній тарі, адже такі джерела світла згодом стають небезпечними відходами, що містять важкі метали.

До слова, збір люмінесцентних ламп і техніки здійснюють у рамках реалізації комплексної муніципальної програми поводження з відходами побутового електронного та електричного устаткування у Львові на 2013—2017 роки, затвердженої ухвалою міської ради.

Христина ГОРОБЕЦЬ.

Львів.

...переселенцям непросто знайти роботу

За час збройного конфлікту до служби зайнятості в Луганській області звернулись 2,9 тис. внутрішньо переміщених осіб, або кожен десятий переселенець працездатного віку. На жаль, стабільну роботу змогли отримати лише сотні, частина безробітних переселенців працевлаштовувалася шляхом надання їм одноразової допомоги для організації власного бізнесу.

Протягом жовтня 2014-го — грудня 2015 року до громадських та інших робіт тимчасового характеру залучено 258 переселенців. Вони переважно брали участь у інформуванні населення про порядок отримання житлових субсидій, займалися благоустроєм і озелененням територій населених пунктів, упорядкуванням місць поховання учасників війни.

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

У Києві, у Музеї Івана Гончара, відкрито виставку живопису і скульптури цього митця, присвячену його 105-річчю (Світлана ЧОРНА)

Литва передала Україні понад п’ять тисяч доз «Таміфлю» і 27 тисяч доз «Реленца» для лікування й профілактики грипу. Препарати вже пройшли розмитнення й розподіляються по регіонах, які цього найбільше потребують, — *міністр охорони здоров’я Олександр КВІТАШВІЛІ*

Академік Віталій ЦИМБАЛЮК: «До медичної науки слід ставитись за принципом «не нашкодь»

Таких важких виборів президента Національної академії медичних наук, якими виявились нинішні, ще не було, напевне, за всю її історію. З розповідей учасників загальних зборів, співробітників НАМНУ, матеріалів ЗМІ, без перебільшення, можна створити детективний фільм. Але хоч би як би там було, очільника академії було обрано. І як це нерідко трапляється, того, кого дуже не хотіли опоненти «зі сторони», вдаючись, м’яко кажучи, до чорного піару. Очолити головну наукову медичну установу колеги довірили відомому нейрохірургові, академіку Віталію Цимбалюку (на знімку). ***Своє перше інтерв’ю в новій іпостасі він дав кореспонденту «Голосу України».***

— Віталію Івановичу, ми вас вітаємо, і перше, що хотілося б запитати, чи не підштовхувала вас брудна атмосфера навколо виборів до прийняття рішення не балотуватись на посаду керівника авторитетної наукової установи?

— По-перше, вилитий на мене компромат був суцільною брехнею, яка лише додала роботи і клопотів правоохоронним органам, змусила їх витрачати час на перевірки. Але це тема для окремої розмови. Понад те, у цій ситуації мене не зупинили ні пропозиції «перейти на той бік», ні умовляння не брати участі у виборах. Я твердо вирішив: якщо відступлюся, перестану себе поважати.

— З’явилася інформація, що перед загальними зборами члени академії отримали листа на офіційному бланку НАМНУ за вашим підписом як тодішнього віце-президента зі звинуваченнями на адресу своїх колег по президії НАМНУ.

— Ця фальшивка стала черговою «творчою» витівкою наших опонентів, які ще задовго до виборів, не гребуючи нічим, вилили чимало бруду на керівництво академії, вдавалися до різного роду провокацій. Одна з них — лист, про який ви запитуєте. Підроблені академічні бланки виготовлені з допомогою ксерокса, лист відісланий з поштового відділення, мій підпис був сканований — тепер ми вже навіть знаємо, з якого документа. Мої колеги відреагували на цю провокацію спокійно, з розумінням, що лист — фальшивка. До того ж у її ініціаторів і поширювачів був серйозний прорахунок: датована фальшивка числом, коли я вже не виконував обов’язки президента НАМНУ. До речі, в ній задіяні імена вищих посадових осіб держави, а це вже пахне дещо іншим, ніж просто спробою мене скомпрометувати. Я одразу звернувся у відповідні органи, вже відкрито кримінальне провадження. Сподіваюсь, що відправників виявлять. Та це все дрібниці порівняно з тим, як багато треба зробити для виживання і розвитку НАМНУ. І наша команда готова до цього.

— Вибори закінчилися, але проблеми, напевне, ні. Наукова інтелігенція, та й не лише вона, називає Держбюджет на 2016 рік шоковою терапією для української науки загалом і для медичної зокрема. А дехто навіть вважає мізерне фінансування спланованою акцією, спрямованою на їх швидке знищення. Як ставитеся до визначених фінансових показників, і чи бачите все-таки можливість науковим колективам вистояти?

— Проблеми з бюджетом були вже торік. Ми отримали кошти лише на зарплату науковим співробітникам і лікарям. На медикаменти, необхідне обладнання, реактиви, на харчування хворих — ні. Тобто 2015 рік і для НАМНУ був роком виживання. Водночас не можу сказати, що до академії поставилися погано: обсяг цьогорічного фінансування визначено практично на рівні минулорічного. Своєрідну агітаційну роль при цьому, на моє переконання, зіграв той факт, що академія багато зробила для надання допомоги пораненим у зоні АТО. За короткий термін ми організували і мобільні бригади, і консультативні групи, створили свою академічну госпітальну базу на 550 ліжок. У наших закладах проконсультовано і проліковано майже 25 тисяч мешканців Донецької та Луганської областей, прооперовано понад 700 бійців. Причому, це найтяжчі пацієнти, яким надавалась високотехнологічна спеціалізована допомога. В Інституті медицини праці відкрито відділ психологічної реабілітації. 77 хірургів, травматологів, анестезіологів готові добровільно виїхати в зону АТО на допомогу військовим лікарям. В академії народився перший варіант військової медичної доктрини. Суть її в тому, що медичну допомогу під час бойових дій повинен надавати кожен медичний заклад — у державі має бути єдиний медичний простір.

Повертаючись до бюджету, скажу також, що інфляція і масові подорожчання при визначенні обсягів фінансування, зокрема для НАМНУ, не враховані. На 20 відсотків зменшено фінансування за статтею «оплата праці» наукових співробітників. Це і є найбільшою проблемою.

— І як ви збираєтеся її долати?

— Ситуація справді складна. В той же час нам дуже важливо зберегти наявні наукові кадри. Деякі інститути для економії коштів вже запровадили практику надання додаткових неоплачуваних відпусток. Можливо, декого із наукових співробітників доведеться на деякий час перевести на 0,75 посадового окладу.

— Чи не загрожує це черговою хвилею відпливу фахівців за кордон?

— На жаль, загрожує. Тим паче, що в Європі склалася специфічна тенденція. Фахівці з Польщі, Чехії, Словаччини, держав, що виникли на теренах Югославії, прагнуть переміститися у плані оплати праці і рівня життя на щабель вище — їдуть на роботу до Франції, Німеччини, Іспанії тощо. Отже, звільняються їхні робочі місця, на які з задоволенням беруть наших спеціалістів. Порівняно з українськими, зарплати там достатньо високі. Тому треба думати, як утримати фахівців. Один із шляхів — залучати на науку недержавні кошти.

— Але ж при цьому виникає ймовірність приватизації чи навіть «прихватизації» наукових закладів. Тим більше, що у законі чітко прописано завдання щодо «оптимізації» мережі наукових установ, навіть визначено стислі її терміни — до літа нинішнього року. Наскільки це, з вашої точки зору, обґрунтовано з огляду на суспільні та національні інтереси? Чи, може, тут більше приватних зацікавленостей: мовляв, Бог з ними — науковими школами, потребами населення, є чудові установи, будівлі під ними, зрештою, земля у центрі столиці та інших міст, чом би ці ласі шматочки не привласнити, не поставити на службу своєму бізнесу?! Занепокоєння з цього приводу, до речі, і ви, напевно, про це знаєте, неодноразово висловлювала, зокрема, голова парламентського Комітету з питань охорони здоров’я Ольга Богомолець. І вашій місії в реалізації чи не реалізації «бюджетних орієнтирів» не позаздриш.

— Тут багато залежатиме від найвищого керівництва держави. По-перше, приватної науки дуже мало. Приватизація може більше загрожувати лікувальним закладам, які можуть одразу давати кошти. Фундаментальні ж дослідження, практичні результати від яких з’являються через 5, 10, а то й більше років, мало кого тут зацікавлять. Отже, щоб врятувати медичну науку, треба добряче поламати голову і нам самим. Певні кроки в цьому плані ми вже намітили. Насамперед доведеться звузити наукову тематику, залишити тільки найпріоритетніші напрями. Прагнутимемо також розширювати участь у міжнародному співробітництві, залучати гранти. Виходимо, наприклад, з того, що поряд із загальносвітовими в Україні є особлива тема — чорнобильська, яка ведеться вже майже три десятиліття. Зона відчуження навколо ЧАЕС — це, на жаль, експериментальний полігон, де досліджується вплив різних доз радіації на людський організм, рослинний і тваринний світ. Наші дані цікавлять весь світ. Я впевнений, що Японія, США, інші країни готові йти на співпрацю, вкладати кошти. Бажання долучитися мають також вітчизняні установи, зокрема, Академія аграрних наук, деякі інші.

Ще один варіант — розширення практики стажування за кордоном наших фахівців, яких, до речі, там дуже цінують. Крім усього, вони зможуть брати участь у виконанні дослідницьких робіт. Але стажування має відбуватися на підставі юридично закріплених контрактних угод, які передбачали б обов’язкове повернення після завершення його терміну до свого закладу і трирічне відпрацювання в ньому. У тому числі й продовження розпочатої в зарубіжній установі дослідницької роботи. А це знову-таки кошти. Такий досвід вже має Інститут фізіології імені О. О. Богомольця НАНУ.

— Напевно, можливі й внутрішні інвестиції в медичну науку?

— Поза всяким сумнівом. Візьмемо, приміром, тематику, пов’язану з безпекою держави. Гостро, зокрема, постало питання щодо створення вітчизняних досконалих перев’язувальних матеріалів, діагностичної апаратури, сучасних технологій лікування, методів хімічного та біохімічного захисту від опіків, пристроїв для очищення води. Одне слово, треба працювати, генерувати ідеї, адже під лежачий камінь вода не тече. Важливо також дати можливість проявляти ініціативу керівникам інститутів шляхом автономізації наукових закладів. Ну і звичайно, не забувати про такий резерв коштів на наукові дослідження, як благодійність. У державі повинні розуміти: медична практика не може існувати та бути ефективною без сучасного наукового забезпечення, як і медична наука не може розвиватися без постійної взаємодії з медичною практикою. Саме ця теза є однією з головних у Концепції розвитку НАМНУ на найближчі п’ять років. Нею, крім уже згаданих мною новацій, передбачається розширення програмно-цільового та конкурсного фінансування наукових досліджень, забезпечення активної участі науковців НАМН України в європейських програмах. Відповідно до Закону «Про наукову і науково-технічну діяльність» слід приділяти першочергову увагу показникам результативності наукової роботи та впровадженню результатів у практику охорони здоров’я. Саме аналіз роботи наукових установ повинен стати основою реорганізації їх мережі та удосконалення їх структури.

— Концепцію можна вважати стратегією?

— На нинішньому етапі певною мірою так. З її врахуванням зараз необхідно відпрацювати тактику, яка має дати НАМНУ можливість вижити і одночасно імпульс до розвитку. Керуватимуся при цьому, на моє переконання, слід трьома критеріями. Перший з них — в жодному разі не знищувати те, що працює. Бо що отримаємо на заміну? Приміром, якщо інститутські клініки стануть приватними, то які категорії громадян і скільки з них зможуть сплачувати там лікування? Подруге, не слід чекати, що хтось здійснить нам реформи. Ми цього хочемо самі, і самі маємо це зробити. Зрештою, треба виходити з того, що медицина і медична наука історично не схильні до революційних зрушень. І навіть, якщо буде зроблено відкриття, яке, скажімо, дозволить ефективно лікувати рак, все одно воно стане віхою еволюції, бо шлях до нього був довгим. Інша справа, що такі еволюції ми покликані прискорювати розумними, зваженими діями, сповідуючи відомий лікарський принцип «не нашкодь!».

— Бажаємо вам успіхів.

— Дякую і за вітання з обранням, і за щирі побажання плідної роботи.

Розмову вів Віктор КОЛОМАК.

Київ.

Німецькі двері для українських утікачів від війни повільно, але неухильно зачиняються...

Упродовж останніх двох років із клопотанням про надання притулку до німецьких відомств звернулося 7.360 громадян України, здебільшого утікачі від війни з Донецької і Луганської областей. Позитивне рішення прийнято щодо 1.433 осіб, 79 — відмовлено. Решта досі залишалася у «підвішеному» стані, як пояснювали чиновники міграційних служб, «до з'ясування ситуації».

Відомства не могли вирішити: «В Україні йде війна чи збройний конфлікт?» Тож люди, які прибули до ФРН, утікаючи усе-таки від війни, змушені були чекати, мешкаючи в тимчасових притулках, обладнаних лише найнеобхіднішим. Щоправда, на кишенькові витрати їм щомісяця видавали по 186 євро. В пунктах допомоги вони могли купити за 1—2 евро продукти харчування, за 2-3 євро — необхідне вбрання і взуття. Та ніхто не міг їм напевне сказати, коли і як закінчиться їхня мандрівка у невідомість...

Тим часом уряд Німеччини намагається врегулювати проблеми, які з'явилися з напливом біженців із багатьох країн — приблизно 1 млн. осіб, утримання яких надто дороге навіть для цієї небідної країни. Тож ідеться про те, хто залишиться, а кому покажуть на двері. І схоже, що «покажуть» громадянам України, котрі прибули до ФРН здебільшого через інші країни ЄС, найчастіше з Польщі. Фахівці у справах міграції ставлять питання руба: мігранти мають клопотатися про притулок у тих країнах, котрі надали їм в'їзні візи, що відповідає німецькому законодавству. Та й чимало політиків, коли йдеться про українських біженців, вважають, що їхньому життю нічого не загрожує, оскільки вони мають можливість переселитися у безпечні регіони їхньої батьківщини. Тож у наших практично немає шансів залишитися у ФРН.

Утім, німецьке законодавство в частині, де йдеться про депортацію мігрантів, усе-таки залишає для них лазівку: можна захворіти надовго або «втратити» паспорт, і процес затягується, а там, дивись, щось і зміниться. Однак надія на це мізерна, оскільки кожен день перебування біженця обходиться німецькій державі надто дорого. Тож на тисячі українських шукачів притулку чекає депортація з Німеччини...

Ситуація для них ще й з іншого боку складається несприятлива: триває робота із запровадження безвізового режиму для України. Тому історія з відмовами для утікачів від війни на сході України роздмухується у німецьких ЗМІ. Посол України у ФРН Андрій Мельник занепокоєний тим, що це може негативно позначитися на просуванні цього процесу.

...Днями я познайомилася із родиною Никончуків — Оленою, Сергієм та двома їхніми доньками. Усі вони торік із Донецька через Іспанію дісталися невеликого баварського села. Тут швидко прижилися, діти пішли до школи, всі почали вивчати мову, а батьки навіть одержали дозвіл на роботу. Та події нині розвиваються так, що їм, найімовірніше, доведеться повертатися в Україну. Никончуки звернулися до земельного парламенту Баварії із петицією про надання їм притулку, підкріпивши її довідкою бургомістра села, що вони прижилися у цій громаді й спроможні самі себе утримувати. Надруковану в Інтернеті, її підписали 73 тисячі користувачів мереж — здебільшого німці. Але важко сказати, чи ухвалить парламент позитивне рішення щодо цієї сім'ї...

Наталія ПИСАНСЬКА.
Берлін.

На порядку денному — протидія вірусу Зіка

Народження тисяч немовлят із недорозвиненим мозком у державах Карибського басейну і Латинської Америки пов'язують із поширенням вірусу Зіка. Саме тому вчора виконавча рада Всесвітньої організації охорони здоров'я провела в Женеві засідання, присвячене виробленню термінових заходів з протидії цій хворобі.

Уперше вірус виявили в 1947 році в Африці. В Західній півкулі його не фіксували до 2014 року. За останній час число захворювань у Південній Америці настільки зросло, що міністерства охорони здоров'я країн побоюються пандемії. Найбільша кількість випадків захворювань на сьогодні зафіксована у Бразилії — за даними МОЗ країни, майже 4 тисячі. Днями їх виявили і в Європі — в Данії, Португалії, Фінляндії та Німеччині. Як передає агентство dpa, в Німеччині з 2013 року було зафіксовано 10 випадків зараження вірусом Зіка. Всі захворілі привозили його з подорожей тропічними країнами.

Тож що це за хвороба і чи можливо від неї вберегтися? Вірус передається через комарині укуси і викликає такі симптоми: лихоманка, висип, біль у суглобах або кон'юнктивіт. Більшість людей не можуть зрозуміти, що вони заражені, і відновлюються за 2—7 днів після інфікування. Та найнебезпечніший він є для вагітних жінок. З'являється дедалі більше доказів причинно-наслідкового зв'язку між вірусною інфекцією Зіка під час вагітності та вродженими дефектами плоду після пологів під назвою мікроцефалія. У такому разі мозку плоду, що розвивається, не вдається нормально рости, і немовлята народжуються з серйозними вадами. Отож МОЗ кількох латиноамериканських країни вже порадили жінкам утримуватися від вагітності найближчі два роки.

Жодної вакцини від хвороби ще не існує. Єдиний спосіб протистояти — це боротися з москітами, що розносять захворювання.

Юлія КІНЗЕРСЬКА

На знімку: уругвайські фахівці борються з комарами, які переносять вірус Зіка.

Фото ПООЗ з сайту ООН.

Заарештовано магната

У Сараєво заарештовано боснійського політика, екс-міністра, одного з найбагатших людей у країні Фахрудіна Радончича. Цей арешт спричинив величезний резонанс, оскільки Радончич є лідером політичної партії «Союз за краще майбутнє Боснії» і власником найтиражнішої газети країни «Дневні Аваз».

Головна прокуратура Боснії і Герцеговини не пояснила причини арешту магната. Але оскільки його затримували поліцейські із служби по боротьбі з корупцією і організованою злочинністю, то в країні поширилися чутки про його причетність до великих афер і хабарів. У редакції газети «Дневні Аваз», в офісі й на квартирі Фахрудіна Радончича було проведено обшуки, але про їх результати поки що нічого не відомо.

Олександр ВЛАДИМИРОВ.

Росія хоче розвивати Південні Курили

Російські чиновники найвищого рангу час від часу роблять провокаційні заяви, які щодалі погіршують й без того небезхмарні відносини РФ із сусідніми країнами. Так, міністр закордонних справ Японії Фуміо Кішида висловив незадоволення заявою російського віце-прем'єра та водночас представника Володимира Путіна на Далекому Сході Юрія Трутнєва стосовно реалізації подальших планів освоєння Південних Курил.

Російський чиновник заявив, що Росія має намір прискорено розвивати ці території, попри економічну кризу. «Жодні інвестиційні проекти віддавати під ніж ми не збираємося, — заявив Трутнєв. — Це жорстка позиція президента Російської Федерації». Відповідаючи на запитання журналістів, у який спосіб збираються освоювати Південні Курили, представник Росії заявив, що вони запрошують японські компанії до розвитку територій, і «готові надати їм пріоритет у спільних проектах». Але якщо Японія не бажає допомагати розвивати російські проекти, то Москва може допустити до участі в них інші країни. На кого натякав російський представник, можна тільки здогадуватись, але він зауважив, що «розвідгрупи» деяких країн скоро приїдуть у Росію «уточнювати параметри».

Глава зовнішньополітичного відомства Японії, коментуючи провокаційні «натяки», заявив на прес-конференції, що такі питання треба розв'язувати по-іншому. «Участь третіх країн в економічному розвитку «північних територій» неприйнятна і не відповідає позиції Японії, — заявив Кішида. — Водночас важливо розв'язати саму проблему «північних територій». І саме тому нинішнього року ми хотіли б обов'язково домогтися просування вперед в японсько-російських взаємовідносинах».

На це Японія покладає неабиякі надії. Як стало відомо, в лютому в Токіо зустрічатимуться заступники керівників зовнішньополітичних відомств, які вкотре поговорять про ймовірний візит Путіна до Токіо. А минулої п'ятниці Шіндзо Абе та Володимир Путін розмовляли по телефону. Як повідомляють японські ЗМІ, було погоджено, що Абе таки навідає Росію з неофіційним візитом навесні, до проведення саміту «Великої сімки». І зустріч з Путіним може відбутися не в Москві, а в одному з регіонів. Може, навіть на Далекому Сході.

Ніна БАЛИКОВА.
Токіо.

Журналістів «зробили» шпигунами

Прокуратура Стамбула обвинуватила головного редактора опозиційної турецької газети Cumhuriyet Джана Дюндара й керівника філії видання в Анкарі Ердема Гюля в шпигунстві й вимагає для них довічного тюремного ув'язнення, повідомив турецький телеканал NTV.

Згідно з обвинуваченням журналістів було викрито в наданні «допомоги озброєній терористичній організації, розкритті державної таємниці, у діях, що перешкоджають державним службовцям виконувати свої службові обов'язки». Д. Дюндара і Е. Гюля, які проводили журналістське розслідування про таємні поставки зброї сирійській опозиції турецькими спецслужбами, було заарештовано в листопаді минулого року. Приводом стала публікація на сайті видання знімків і відеоматеріалів обшуку військовослужбовцями в провінції Адана вантажівок, які прямували до турецько-сирійського кордону. Співробітники національної турецької розвідки (МІТ), котрі супроводжували вантаж, стверджували, що це «гуманітарна допомога» для сирійських туркменів, і заперечували проти огляду. Але військові не підкорилися вимогам, а журналісти Cumhuriyet почали знімати обшук. На знімках видно, що в кузовах вантажівок були ящики з артилерійськими снарядами, мінами та іншими боєприпасами.

Після публікації цих матеріалів президент Туреччини Р. Ердоган звернувся в прокуратуру з вимогою відкрити кримінальну справу проти газети і її головного редактора. У цій справі також були заарештовано 17 військовослужбовців, які брали участь в огляді вантажівок із секретною «гуманітарною допомогою», екс-шефа жандармерії провінції і чотирьох співробітників прокуратури, включаючи й колишнього головного прокурора провінції Адана.

Міжнародний комітет захисту журналістів не раз критикував владу Туреччини за переслідування журналістів опозиційних ЗМІ. У штаб-квартирі комітету в Нью-Йорку нагадали, що у в'язницях країни вже відбувають строк 17 журналістів за надуманими обвинуваченнями, і вимагають їх звільнення, а також перегляду справи співробітників видання Cumhuriyet.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

ПЛАНЕТА

Наша делегація бойкотуватиме участь у наступній Генасамблеї ПАЧЕС

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Вкрай важливим вбачається проведення роботи українською дипломатією з метою роз'яснення позиції України щодо неприпустимості участі представників інших держав у московському заході ПАЧЕС. Адже така участь може інтерпретуватися як підтримка національними парламентами агресивної зовнішньої політики РФ, зокрема, анексії Криму та окупації частини Донбасу».

Народні депутати вирішили також звернутися до комітетів у закордонних справах парламентів держав-членів ПАЧЕС з проханням бойкотувати участь їх національних делегацій у 47-й Генеральній асамблеї ПАЧЕС у Москві.

Радбез ООН закликали обговорити заяву Путіна щодо Донбасу

Україна ініціювала обговорення у Раді Безпеки ООН нещодавніх висловлювань президента Росії Володимира Путіна стосовно Донбасу, які ставлять під сумнів кордони України. Як **повідомляє прес-служба МЗС**, у ході обговорень представник України Володимир Єльченко заявив про неприпустимість спроб вищого керівництва Росії переписати історію, піддаючи сумніву територіальну цілісність, суверенітет та політичну незалежність України. Наголошено, що висловлювання В. Путіна порушують низку основоположних міжнародних документів, зокрема Статут ООН та Гельсінський Заключний акт Наради з безпеки і співробітництва в Європі 1975 р.

Делегація України привернула увагу членів Ради Безпеки ООН до того, що подібні висловлювання надходять від очільника держави, яка є одним із підписантів Будапештського меморандуму стосовно гарантування безпеки України. Наголошено, що Росія порушує свої зобов'язання за меморандумом, продовжуючи незаконну окупацію АР Крим і м. Севастополь та безпрецедентну військову агресію на Донбасі.

Україна розглядає висловлювання В. Путіна як неприйнятні і вимагає від російського керівництва припинити ворожу риторику та агресивні дії проти українського народу. У зв'язку з цим закликає всі сторони Будапештського меморандуму, зокрема й РФ, невідкладно провести консультації щодо відвертих зазіхань на існуючі кордони України, як це і передбачено статтею 6 меморандуму.

***

У Парижі відбувся перший Форум українських та франко-українських асоціацій. Під час його підготовки вдалося зібрати інформацію про понад 70 об'єднань, а взяти безпосередню участь у форумі приїхало майже 40. Майданчик для спілкування надав Культурний центр при посольстві України у Франції. За словами Надзвичайного і Повноважного Посла Олега Шамшура, дипломатична установа із задоволенням підтримала цю ініціативу.

Фото Романа СУЩЕНКА (Укрінформ).

Споживач має право на отримання необхідної, доступної, достовірної і своєчасної інформації про продукцію, що забезпечує можливість її свідомого і компетентного вибору. Інформація повинна бути надана споживачу до придбання ним товару чи замовлення роботи (послуги).

(Закон України «Про захист прав споживачів», ч. 1 ст. 15)

Гастрономічний шок: за рік на столичному ринку здорожчало все!

Найбільше додали в ціні цукор, олія, овочі та основа для омлету

КНИГА ВИДАТКІВ

Після свят та пов'язаних з ними додаткових витрат споживачам довелося затягти паски. «Нині у нас з чоловіком одна думка: як дожити до січневої зарплати, яку нам видадуть не раніше 10 лютого, — зізнається киянка Олена. — Порівняно з минулим Новим роком витрати нашої родини значно зросли — і на святковий стіл, і на скромні подарунки дітям. При цьому зарплата залишилася на минулому рівні...».

У січні багатьом киянам довелося мимоволі сісти на дієту. Навіть традиційні зимові салати — такі як «Олів'є» — для декого вже перейшли в розряд делікатесів. «Здорожчали усі його інгредієнти, — каже Олена. — Особливо вражають ціни на яйця, які ще в жовтні 2015 року можна було знайти по 16—18 гривень. У грудні вони здорожчали майже вдвічі, а нині у найближчому до нашого будинку супермаркеті десяток коштує майже 30 гривень. Торік на зимові свята за основу для яєшні правили 22—23 гривні». Помітила здорожчання й офіційна статистика: у грудні в Києві основа для омлету порівняно з листопадом додала в ціні майже 10 відсотків.

Неприємно здивували ціни на консервований зелений горошок популярної торговельної марки, який Олена традиційно додає в «Олів'є»: за скромного представника родини бобових сьогодні доведеться викласти від 28 до 54 гривень (за 400 грамів) залежно від магазину. «Таке враження, що це якась заморська екзотична рослина!» — обурюється жінка.

Якщо захочете консервованих огірків, будьте певні, вони теж вас здивують — і ціною, і походженням. Олена розповідає: «Чоловік придбав літрову банку маринованих. Виклав 26 гривень. Коли прочитав написи на етикетці, з'ясував, що огірочки нам привезли не з Вінниччини чи Чернігівщини, а з далекого В'єтнаму. При цьому коштували вони дешевше, ніж наші «Ніжинські». Парадокс!»

Загальну тенденцію до тотального здорожчання підтримала найпопулярніша в українців перша страва — борщ. Найдешевшим його інгредієнтом залишається картопля, яку в деяких столичних супермаркетах ще можна знайти по 5 гривень 55 копійок. Зрозуміло, що йдеться про дрібну та непоказну на вигляд бульбу... На базарах у січні ціни на «другий хліб» стартували від 9—10 гривень за кілограм, хоча ще в листопаді за нього просили від 6 гривень. За білокачанну капусту правлять від 12, за дрібну моркву — від 13 гривень, але ті самі продукти можна побачити і за 15—25 гривень. Тож у пошуках найдешевших овочів господиням доводиться побігати містом. У мережевих супермаркетах «борщовий набір» продають дешевше, ніж у невеликих магазинах чи на ринках.

Бажання придбати доступний вітамінний продукт теж змушує «намотувати кола»: якщо на нелегальних базарчиках мандарини нині можна купити по 23 гривні, то на «цивілізованих» ринках та у магазинах за них правлять 34—38. «Антигрипозні» лимони наприкінці січня у деяких продуктових крамницях здорожчали до 60 гривень за кілограм.

Загалом за минулий рік продукти харчування на споживчому ринку столиці здорожчали майже на 40 відсотків, повідомляє Головне управління статистики у місті Києві. Найбільше у грудні 2015 року порівняно з таким само місяцем 2014-го додали в ціні цукор (майже 80 відсотків), соняшникова олія (61 відсоток), яйця (58,2 відсотка) та овочі (понад 56 відсотків). Решта продуктів харчування здорожчали в межах 21—46 відсотків. Істотно додали в ціні хліб та хлібопродукти — майже 45 відсотків, а також молоко — майже 37 відсотків. Останнє кияни вже виключили зі щоденного раціону, як і кисломолочні продукти, через їхню дорожнечу. Приміром, за літр молока жирністю 2,5 відсотка у пластиковій пляшці доведеться викласти щонайменше 16 гривень.

Тим часом за дешевими харчами у Києві вишиковуються шалені черги, причому не тільки з пенсіонерів. Натовп людей найрізноманітнішого віку можна щодня спостерігати біля так званих соціальних хлібних магазинів. «Я теж купую хліб у таких кіосках, — зізнається Олена. — Адже лише тут можна придбати батон за старою ціною — 4 гривні 15 копійок. Моєї зарплати у три тисячі гривень на все необхідне не вистачає, намагаюся економити...».

Проте найбільш відчутно вдарила по кишені киян «комуналка», зізнається моя співрозмовниця. У грудні 2015-го порівняно з груднем 2014-го рекордно здорожчало блакитне паливо та решта побутових благ. Зокрема, майже 459 відсотків(!) додав в ціні газ, на 67 відсотків підскочили тарифи на електроенергію, холодна вода коштує на 28 відсотків дорожче, водовідведення — на 24. Водночас, за даними статистики, на понад 77 відсотків у столиці підскочили тарифи на гарячу воду та централізоване опалення.

За ледь теплі батареї у трикімнатній «сталінці» площею 75 квадратів за листопад Олені нарахували понад 1200 гривень, за грудень — майже 500. Суму скоригували, бо в листопаді виставили завищені рахунки. «Прикро, що навіть після закінчення опалювального сезону зітхнути з полегшенням і розслабитися нам не дадуть, — каже жінка. — Адже у березні обіцяють чергове підвищення тарифів на електроенергію. А ми й без того за світло викладаємо щомісяця по 400 гривень... Діти ще маленькі (у мене їх двоє), доводиться часто прати, прасувати, а все це — за допомогою електроприладів...».

Крім того, з настанням тепла кияни очікують збільшення витрат на газ. Як відомо, в опалювальний період вартість блакитного палива для побутових споживачів знижено до 3600 гривень за тисячу кубів, а в міжсезоння (з 1 травня по 30 вересня) газ коштуватиме 7200 гривень, причому незалежно від обсягів споживання.

Анна ЛУКАНСЬКА.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

За рік молоко у столичній торговельній мережі здорожчало майже на 37%.

До речі, у столиці може знову зрости вартість опалення. Відповідний проект постанови днями було оприлюднено на сайті Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (НКРЕКП). Тарифи ПАТ «Київенерго» на теплову енергію для населення можуть збільшити з 531,10 грн./Гкал до 594,03 грн./Гкал (без ПДВ).

ЩО ПОЧІМ У СТОЛИЧНИХ СУПЕРМАРКЕТАХ (ЗА КГ):

Молоко, 900 г, 2,5% жирності (у пластиковій пляшці) — від 15,68 грн.
Яйця (дес.) — 27,67—32 грн.
Яблука — 12—20 грн.
Мандарини — 34—38 грн.
Лимони — 45—60 грн.
Картопля — від 5,55 грн.
Морква — від 13 грн.
Буряк — від 8 грн.
Капуста (білокачанна) — від 12 грн.
Цибуля — від 10 грн.

НОТАТНИК

Чотири кроки до порятунку двору від снігу

1. Крок перший.
Прийти в компанію, яка вас обслуговує, і попросити договір. У договорі знайти розділ про перелік послуг (перелік послуг регламентується постановою КМУ від 20.05.2009 р. №529). Що це дасть? Зрозуміємо, хто нас обслуговує і які послуги нам надають.

2. Крок другий
Знайти пункт про прибирання прибудинкової території, потім написати скаргу на ім'я директора організації, яка обслуговує. Суть листа — несумлінне виконання організацією, яка обслуговує, своїх обов'язків з вимогою розв'язати проблему в стислий термін (і перелік проблем).

3. Крок третій.
На ім'я директора організації, яка обслуговує, написати заяву з вимогою направити в зручний для вас час і місце представників компанії для складання й підписання акта-претензії споживачів. Цю заяву необхідно написати у двох екземплярах. Один залишається у них, а другий має завірити секретар.

У разі неявки представників компанії в зазначені місце і час чи відмови підписувати акт, достатньо двох підписів споживачів (згідно із Законом України «Про житлово-комунальні послуги»), наприклад, ваших сусідів.

Один акт залишаєте собі, другий віддаєте представникові організації (у разі відсутності останнього заносите секретареві чи надсилаєте рекомендованим листом). Після цього в організації, яка обслуговує є три робочі дні перерахувати вам суму оплати за послуги.

4. Крок четвертий
У разі, якщо ситуація не змінюється й надалі, пишіть скаргу на ім'я міського голови і департаменту ЖКГ про бездіяльність організації, яка обслуговує. До листа додайте копію акта, інших документів. Кінцівка листа: «У зв'язку з відсутністю дій з боку організації, яка обслуговує, прошу перерахувати плату за такий-то місяць».

Максим НЕСМІЯНОВ,
виконавчий директор Всеукраїнської громадської організації «Союз споживачів України».

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

P.S. Якщо так трапиться, що на ваші листи не буде реакції, слід звертатися до суду. Але, як свідчить практика, зазвичай особливо наполегливим споживачам ідуть назустріч.

За такою процедурою вирішуються всі спірні питання з організаціями, які обслуговують.

Кому дістанеться місто на Дніпрі

За контроль над ключовим мегаполісом східної України розпочалася серйозна боротьба між «патріотами» і «опозицією»

Те, що в Дніпропетровську настають «веселі» часи, стало очевидно одразу після оголошення результатів місцевих виборів. Симпатії виборців чудернацьки поділили депутатський корпус на «гуртки за інтересами». І практично не залишили новообраному міському голові Борису Філатову шансів на спокійну «годівлю».

Сьогодні громаду дніпропетровців у міській раді представляють п'ять партій. Три з них умовно «патріотичні» і «пропрезидентські»: «БПП «Солідарність»; «УКРОП» і «Самопоміч». Ще дві, теж «патріотичні», — «Опозиційний блок» і «Громадська Сила» місцевого політика Загіда Краснова — є формально «опозиційними».

Для громадян, обізнаних із політичними реаліями Дніпропетровська, імовірність подальшого об'єднання у стінах міськради «Опозиційного блоку» і «Громадської Сили» не викликала жодних сумнівів. Представники обох сил прекрасно спрацювалися за минуле десятиліття на плідній ниві управління міським майном саме під чуйним керівництвом Загіда Краснова. (Той факт, що Партія регіонів тепер називається «Опоблок», нікого, звичайно, не вводив в оману).

Цей самоочевидний альянс одержав 32 крісла в сесійній залі — рівно половину.

Таким чином, трійці партій, що залишилася, («БПП «Солідарність», «УКРОП» і «Самопоміч») залишалося або віддати місто на милість «опозиції», або об'єднуватися в ситуативний союз навколо очільника міста. Союз, варто зазначити, дещо суперечливий. Викликаний швидше публічною позицією партій, ніж реальним інтересом. Хоч би там як було, але мар'яж відбувся. Ще 32 депутати сформували другу половину міськради. Голос самого Філатова виявився «золотим» — забезпечував «своєму» альянсу більшість в ухваленні рішень.

Хто в домі господар?

Перше випробування на міцність новостворені альянси пройшли на першій сесії дніпропетровської міської ради. Було заявлено десяток питань, серед яких такі ключові, як обрання секретаря, виконкому та комісій. Тобто — всього «найсмачнішого», що є в політиці міського рівня. Борис Філатов підтяг на сесію цілий десант із Верховної Ради. У залі відзначилися Максим Курячий (БПП), Семен Семенченко («Самопоміч»), Андрій Денисенко («УКРОП»), Юрій Береза («Народний фронт»). Мабуть, їхні поважні фігури мали утримати потенційних порушників партійної дисципліни від нерозсудливих рішень. І змусити «філатовську» більшість голосувати, як належить.

Опонентів представляла різношерста публіка на «гальорці» залу. Озброєні мегафонами, гучні «активістки» періодично скандували «Ганьба!». Чим вносили чимало різноманітності до традиційно нудної процедури ухвалення важливих для міста рішень.

Голосування вже по першому принциповому питанню — кандидатурі секретаря — показало, що реальної більшості у Філатова немає. Спочатку міський голова намагався грішити на електронну систему «Рада», яка неправильно підраховувала голоси. Але таємне голосування бюлетенями видало той само результат. Кандидатура «патріотичних сил», Каміль Примаков від БПП, не пройшла. Після цього Філатов залишив сесію, а в залі почалися сутички, вибивання дверей та інше.

А вже до вечора того само дня з'явилася інформація, що «опозиція» знайшла 33 депутатські голоси та висунула свого кандидата на посаду міського секретаря. Ним зовсім очікувано став Загід Краснов.

Наступні дні запам'яталися городянам «зеленими чоловічками», які окупували будівлю міськради. За офіційною версією, бійці добровольчих батальйонів проходили стажування в «Школі молодого політика». Вчилися натискати кнопки для голосування. За неофіційною, — Філатов тестував систему «Рада» з метою виявлення сторонніх втручань. Можливо, сподівався змусити підконтрольний альянс проголосувати публічно за свого протеже. Або намагався блокувати сесійну залу, сподіваючись-таки зібрати керовану «більшість» до того, як опоненти через лазівки в нормативних актах протягнуть свою кандидатуру.

Як би там не було, 29 грудня, о 6 годині ранку, депутати міської ради зібралися на іншому кінці міста — у будівлі райради Амур-Нижньодніпровського району — і на виїзній сесії обрали секретарем Дніпропетровської міської ради лідера «Громадської Сили» Загіда Краснова.

Міський голова вирішив не чинити опору і виступив із письмовим зверненням до городян, де визнав обрання законним. Своє рішення пояснив тим, що поважає волю дніпропетровців, які вибрали таку міську раду.

А працювати доведеться

На такій оптимістичній ноті закінчився 2015 політичний рік у Дніпропетровську. У наступні тижні команда очільника міста послідовно доносила до городян через ЗМІ своє бачення майбутніх реформ. А також працювала над бюджетом-2016. Перед новим роком усім причетним очевидно було не до цього. Весь січень місто-мільйонник жило за хитрою схемою 1/12. Бюджет одного місяця 2015 року перенесли на 2016-й. Щоправда, до честі нового міського голови, хочеться зазначити, що зі своїми обов'язками він поки що справляється цілком гідно. Так, наприклад, кожної зими в Дніпропетровську зовсім зненацька для комунальників випадав сніг. Буквально «як сніг на голову». Після чого все місто на кілька днів було паралізованим. Цього року снігопади несподіванкою не стали. Місто оперативно прибрали і посипали.

В один із днів місцеві масмедіа облетіла інформація, що заступником міського голови негадано стала Світлана Єпіфанцева — голова міської партійної організації «Опозиційного блоку». Соціальна мережа «Фейсбук» вибухнула гнівними вигуками «ЗРАДА!!!», що не дивно, враховуючи передвиборну риторику Філатова. Останній відповів у традиційно зухвалій манері. Основна думка посилання — «не заважайте працювати».

Воно й не дивно, наступна сесія уже 1-го лютого. І бюджет непогано б було ухвалити. Та й анонсований парад реформ без підтримки депутатів провести ніяк не вдасться. Тож політика політикою, а домовлятися доведеться. Зокрема й з «непримиренним ворогом», якщо зібрати в купу «вірних друзів» не вдалося.

Аркадій АВРАМЕНКО.
Дніпропетровськ.

ТИМ ЧАСОМ

Головний заступник дніпропетровського міського голови з «господарських питань» — в. о. першого заступника очільника міста Дмитро Погребов — на одному із брифінгів розповів журналістам, як у команді Філатова бачать співробітництво з «бунтівним» депутатським корпусом.

— Ми виноситимемо на сесії такі прості питання, так зрозуміло та прозоро сформульовані, що жодних різночитань і сумнівів вони не викликатимуть. І тоді ми всі, під телекамерами, побачимо, як вони за них голосуватимуть. А журналісти нехай показують це виборцям...

Хочеться вірити, що так воно й буде. А поки що на рівні чуток ходить інформація, що «опозиція» готує на сесію свій варіант бюджету-2016. І, певна річ, спробує його ухвалити. І «філатовські» реформи там, очевидно, не передбачені.

Добрий вчинок принесе більше щастя, ніж усі багатства світу

Як кажуть у народі — з щастя та горя скувалася доля. Хотілося поділитися з читачами розповіддю про долю однієї родини, яка проживає у Київській області. Страшна хвороба пришла у сім'ю Оксани Деркач, але бажання жити і величезна підтримка небайдужих людей допомогли побороти важкий недуг.

Оксана Деркач вважала себе щасливою. Успішно закінчила гімназію в Борисполі, вступила навчатися до Міжрегіональної академії управління персоналом (МАУП). Цікаве навчання, веселі дні відпочинку.

Та якось вона почала відчувати втому, здавалося, що ось-ось впаде на коліна, а мама все частіше помічала бліде обличчя доньки, сонливість та різке схуднення. Звернулися до лікарів у жовтні 2011 р. і ось діагноз, як грім з ясного неба: «гострий лейкоз». Спочатку великі сльози, паніка, шукали хоча б якісь пояснення виникнення цієї хвороби. А потім вирішили, що треба діяти негайно.

Лікування тривало у Київському обласному онкологічному диспансері цілих два роки. Завдяки родичам, близьким, друзям та небайдужим людям Оксана пройшла десять тяжких курсів хіміотерапії, перенесла важку форму вірусного гепатиту «В». Здалося, що хвороба відступила. Дівчина повернулася до звичайного життя: вчилася в академії, спілкувалася з друзями, раділа життю. Але у січні 2014 р. стався рецидив, хвороба повернулася з новою силою. Лікарі повідомили про необхідність операції з пересадки кісткового мозку. Ця операція в усьому світі робиться при рецидиві хвороби у пацієнтів групи високого ризику, зволікати не було коли. Щоб зберегти дівчині життя, негайно потрібно було розпочати підготовку для трансплантації кісткового мозку. Батьки шукали медичні заклади за кордоном, які проводять такі операції. Зв'язалися з медичним центром в Ізраїлі, надіслали всі необхідні документи та вирушили мати з донькою до чужої країни, щоб здати аналізи для пошуку донора.

У медичному центрі Тель-Авіва підтвердили діагноз, запропонували аллогенну трансплантацію кісткового мозку від донора. В Ізраїлі, на відміну від України, є світова база донорства. Донора, показники якого повністю підійшли для організму дівчини, знайшли в Польщі. Операція потребувала значних коштів, яких у родини не було. Збирали серед рідних, знайомих, вносили пожертви добрі люди, деяку частину допомоги надало Управління Міністерства внутрішніх справ України в Київській області, адже батьки хворої працівники міліції. Але необхідна сума набиралася досить повільно.

Від знайомих родина Оксани почула, що існує благодійний «Фонд Добрі Справи», який допомагає у лікуванні тяжкохворим. Фонд відгукнувся на прохання сім'ї Оксани та зібрав необхідні кошти на лікування, операцію та реабілітацію після неї. «Для мене це було емоційно та психологічно тяжко, — ділиться спогадами Оксана, — але завдяки підтримці моєї мами та лікарів, які не давали мені опустити руки, я знайшла в собі сили бути оптимістично налаштованою. Лікарі робили для мене все, щоб максимально зменшити мій біль, адже я не могла тривалий час ні їсти, ні пити. Лежачи на лікарняному ліжку, дивилася у вікно і молила Бога, щоб це все швидше скінчилося, бо кожний день здавався вічністю. Великих сил та бажання жити мені додав лист, який передав мій донор з Польщі».

Та, як говорять, біда одна не ходить, за собою другу водить. Нервові потрясіння, клопоти, пов'язані з лікуванням Оксани, відбилися на здоров'ї її мами — Тетяни. Після обстеження лікарів у неї виявили початкове онкологічне захворювання. «Всі ті переживання, які відчувала моя мама, весь душевний біль за близьку людину — все це я відчула на собі. Але ми вже знали, що світ не без добрих людей. «Фонд Добрі справи» не залишився осторонь і, не зважаючи на те, що були потрібні значні кошти, спільними зусиллями ми знову подолали тяжку хворобу», — згадує Оксана. Лікування проходило в тій само клініці Ізраїлю і нині Тетяна та Оксана почувають себе добре.

Після одужання Оксана Деркач з мамою пішли у фонд з глибокою вдячністю за сприяння у лікуванні. Там вони познайомилися із його засновником — фінансистом та громадським діячем Сергієм Мамедовим. Він розповів їм, що в нинішньому світі воєн, політичної нестабільності й негараздів у суспільстві вважає надто важливим залишатися людиною, вміти виручати у скрутну хвилину ближнього. «Зробити добру справу не складно, — каже він, — адже добро повертається добром, а найменший добрий вчинок може принести більше щастя, радощів і любові, ніж усі багатства світу». Оксана підтримує його слова й додає: «Я переконалася, щоб там не сталося, — треба любити своїх рідних, цінувати кожну мить, яку ми проводимо зі своїми близькими, рідним, друзями. Життя прекрасне. І навіть тоді, коли нам важко, — не треба впадати у відчай. Варто озирнутися — навколо багато добрих та небайдужих людей».

Віталій ПРОНЕНКО.

На знімку: Тетяна та Оксана Деркач із засновником БФ «Фонд Добрі Справи» Сергієм Мамедовим.

Фото надано автором.

ПОДРОБИЦІ

Подарували родинам героїв дві квартири

На Полтавщині дві сім'ї полеглих учасників АТО отримали квартири у новому будинку, спорудженому в селі Супрунівка, що у передмісті Полтави.

Ключі від них вручили батькам Руслана Рущака, а також дружині Олександра Карпенка Людмилі, яка виховує двох неповнолітніх дітей. Це житло надане на засадах благодійності керівництвом Полтавського домобудівного комбінату. В обох квартирах уже встановлено сантехніку, покладено підлогу з ламінату, поклеєно шпалери.

Голова ОДА Валерій Головко зазначив, що в регіоні з різних джерел отримано сім мільйонів гривень, за які придбали 21 квартиру. Ще п'ять помешкань у Полтаві, Кременчуці, Миргороді та Комсомольську купили за гроші з міських бюджетів.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтавська область.

Дорогу сиру перекрили

Під час патрулювання «нульової» зони в селищі Лобачеве за 100 метрів від лінії розмежування бійці батальйону патрульної служби особливого призначення «Луганськ-1» і розвідники 92-ї бригади ЗСУ затримали три автомобілі. Водії везли на непідконтрольну територію майже дві тонни сирів на суму приблизно 500 тис. грн. Правоохоронці встановили, що в селищі Геївка Станично-Луганського району місцеві ділки створили склад-сховище, куди завозили продукти харчування, а потім невеликими партіями переправляли через лінію розмежування на окуповану територію. На місці події працюють співробітники слідчо-оперативної групи Новоайдарського відділу поліції, СБУ й фіскальної служби.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію ПАТ "Банк "Київська Русь"" оголошує відкриті торги (аукціон) в електронній формі з продажу активів Пат "Банк "Київська Русь", які проводитимуться на електронному торговому майданчику ПП "ЕКСПЕРТНЕ АГЕНСТВО" (https://torgy.exp-agency.com.ua)

№ лота	Найменування активу	Початкова ціна продажу лота, грн (з ПДВ)
204350	Автомобіль Hyundai Sonata, реєстраційний № AI3676BB, рік випуску 2007, шасі № KMHEU41CP7A373920, колір –сірий, об'єм двигуна, куб. см – 2359 та Сигнально-гучномовний пристрій СГУ	171 053,64
204351	Автомобіль Hyundai Sonata, реєстраційний № AI4849BB, рік випуску 2007, шасі № KMHEU41CP7A364017, колір –коричневий, об'єм двигуна, куб. см – 2359 та Відеореєстратор Pago m1	169 256,52
204352	Автомобіль Hyundai Sonata, реєстраційний № AA3811BB, рік випуску 2007, шасі KMHEU41CP8A465209, колір – чорний, об'єм двигуна, куб. см – 2359 та Відеореєстратор Falkon HD30-LCD	184 700,52
204353	Автомобіль Hyundai Sonata, реєстраційний № AI5041CE, рік випуску 2007, шасі № KMHEU41CP7A396546, колір – червоний, об'єм двигуна, куб. см – 2359 та Відеорегістратор Impression з карткою пам"яті	182 446,56
204354	Автомобіль Hyundai Sonata, реєстраційний № AA2214OI, рік випуску 2007, шасі № KMHEU41CP7A373987, колір –сірий, об'єм двигуна, куб. см – 2359.	184 806,36
204355	Автомобіль Hyundai Sonata, реєстраційний № AI1074EA, рік випуску 2007, шасі № KMHEU41CP8A459083, колір – коричневий, об'єм двигуна, куб. см – 2400.	161 601, 48
204356	Земельна ділянка: Київська обл., Києво-Святошинський р-н, с. Ходосіївка, вул. Південна площею - 0,0145га. Земельна ділянка: Київська обл., Києво-Святошинський р-н, с. Ходосіївка, вул. Південна площею - 0,0753га, Земельна ділянка: Київська обл., Києво-Святошинський р-н, с. Ходосіївка, вул. Південна площею - 0,1200га	349 500,00
204357	Техкомплекс ЗМКД: м.Київ, вул.Бориспільська 19	552 960,00
204358	Обладнання парової котельні: м.Київ, вул.Бориспільська 19	3 217 320,00
204359	118/1000 частин нежитлової будівлі: м. Луганськ, вул. Радянська, 47. Площа 190.9кв.м, 1 поверх 3-х поверхового будинка.	1 026 247,32
204360	32/1000 частини нежитлової будівлі: м. Луганськ, вул. Радянська, 47, площа - 52.8кв.м, 2 поверх 3-х поверхового будинка	331 082,64
204361	Нежиле приміщення: Луганська обл., м. Алчевськ, пр-т Леніна, 21, офіс № 48, площа 71.8кв.м, 1 поверх 5-ти поверхового будинка.	412 458,48
204362	Нежитлова будівля м. Луганськ, вул. Фрунзе, 1	1 988 733,60
204363	Нежитлове приміщення м. Миколаїв, вул. Миру, 34 Б	2 213 880,00
204364	Нежитлове приміщення відділення банку м. Миколаїв, вул. Металургів, 36.	3 991 560,00

Лоти №204350-204355, 204357-204361 виставляється до продажу на повторні торги зі знижкою 10%. Лоти №204362-204364 виставляються до продажу на перші торги.

Повний перелік активів розміщено на сайтах ПП "Експертне агентство" - https://torgy.exp-agency.com.ua та ПАТ "Банк Київська Русь" - www.kruss.kiev.ua

Місцезнаходження: лотів №№204350-204355 Київська обл., м. Буча, вул. Депутатська 1а.

Умови продажу:

1. Аукціон проводиться відповідно до "Правил проведення торгів (аукціону) з продажу майна неплатоспроможних банків в електронній формі", розміщених на сайті організатора. Переможець аукціону зобов'язаний сплатити ПП "Експертне агентство" винагороду за проведення аукціону в розмірі 4% від початкової ціни продажу лотів.

2. Аукціонні торги відбудуться за наявності не менше одного учасника, а за лотами №204362-204364 не менше двох.

3. Реєстраційний внесок становить - 500,00 грн. Гарантійний внесок - 10% від початкової ціни продажу лота. Реєстраційний та гарантійний внески учасниками аукціону вносяться на поточний рахунок ПП "Експертне Агентство", код ЄДРПОУ 32892500, п/р 26006462996 у "Райффайзен Банк АВАЛЬ", МФО 380805.

4. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.

5. Крок аукціону - 1 % (один відсоток) від початкової ціни продажу за окремим лотом.

6. Переможець аукціону підписує протокол та здійснює повну оплату за придбане майно протягом 10 (десяти) банківських днів з дня наступного після закінчення аукціону. Всі витрати, пов'язані з укладенням та нотаріальним посвідченням договорів купівлі-продажу, сплатою державного мита (послуг нотаріуса), збору до Пенсійного фонду, виготовленням землевпорядної документації та інші сплачує покупець - переможець аукціону.

Ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на аукціоні, можна в робочі дні з 10.00 до 16.00 за їх місцезнаходженням, попередньо зателефонувавши за телефоном: (044) 379 16 57

Час проведення аукціону: 15.02.2016 року з 10 год. 00 хв. до 12 год. 00 хв. Якщо цінова заявка внесена за 5 хвилин до закінчення аукціону, то час проведення аукціону продовжується на 10 хвилин і так доти, поки не буде визначено переможця аукціону.

Місце проведення аукціону (у формі електронних торгів): https://torgy.exp-agency.com.ua

Прийом заяв на участь в аукціоні /реєстрація учасників/ буде проводитись на веб-сайті ПП "Експертне Агентство" (https://torgy.exp-agency.com.ua), починаючи з дати публікації цього оголошення.

Кінцевий строк прийому заяв на участь в аукціоні, оплати реєстраційного та гарантійного внеску - 10.02.2016 року о 15 год. 30 хв.

Організатор аукціону: ПП "Експертне агентство", 25015, м. Кіровоград, пр. Комуністичний 22/12, тел. (098) 009-18-81, працює щоденно, крім вихідних з 09.00 до 18.00.

Постановою Господарського суду Київської області від 24.11.2015 р. у справі № 911/3898/15 Приватне підприємство "ВІВ" (ідентифікаційний код юридичної особи: 31542453) визнано банкрутом та призначено ліквідатором арбітражного керуючого Комлика Іллю Сергійовича.

На підставі вищевикладеного ліквідатор Приватного підприємства "ВІВ" (ідентифікаційний код юридичної особи: 31542453) Комлик Ілля Сергійович повідомляє, що довіреності видані попереднім керівником Приватного підприємства "ВІВ" у строк до 24.11.2015 року включно та передоручення скасовані, в зв'язку з чим представництво за відповідними довіреностями та передорученнями є припиненим.

Регіональна філія "Одеська залізниця" ПАТ "Укрзалізниця" інформує

про введення з 01.02.2016 року нових роздрібних тарифів на електроенергію згідно Постанови НКРЕКП України від 25.01.2016 р. № 39 з врахуванням граничних рівнів тарифів при поступовому переході до формування єдиних роздрібних тарифів, без урахування податку на додану вартість

Роздрібні тарифи для категорії споживачів на території розташування регіональна філія "Одеська залізниця" ПАТ "Укрзалізниця", крім населення та населених пунктів, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	1242,2	1589,4	Непромислові споживачі	1242,2	1589,4
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	1242,2	1589,4	Виробничі с\г споживачі	1242,2	1589,4

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі коефіцієнти:
2-о зонні тарифи – Постанова НКРЕ від 20.12.01 р. № 1241 (зі змінами та доповненнями) нічний період – 0,35; денний – 1,8
3-и зонні тарифи – Постанова НКРЕ від 20.12.01 р. № 1241 (зі змінами та доповненнями) нічний період – 0,25; напівпіковий період – 1,02; піковий період – 1,8.

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:		
Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./МВт·год	1178,08	Постанова НКРЕКП № 38 від 25.01.16
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ), %	3,19	Постанова НКРЕ № 805 від 19.03.15
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ), %	6,21	Постанова НКРЕ № 805 від 19.03.15
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ), грн./МВт·год	43,25	Постанова НКРЕКП № 3063 від 24.12.15
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ), грн./МВт·год	159,53	Постанова НКРЕКП № 3063 від 24.12.15
Тариф на постачання 1 група (грн./МВт·год)	7,00	Постанова НКРЕКП № 3063 від 24.12.15
Тариф на постачання 2 група (грн./МВт·год)	35,02	Постанова НКРЕКП № 3063 від 24.12.15

Регіональна філія "Придніпровська залізниця" ПАТ "Українська залізниця" інформує

про введення з 01.02.2016 року нових роздрібних тарифів на електроенергію згідно Постанови НКРЕКП України від 25.01.2016 р. №39 з врахуванням граничних рівнів тарифів при поступовому переході до формування єдиних роздрібних тарифів, без урахування податку на додану вартість

Роздрібні тарифи для категорії споживачів на території розташування Регіональної філії "Придніпровська залізниця" ПАТ "Українська залізниця", крім населення та населених пунктів*, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	1242,2	1589,4	Непромислові споживачі	1242,2	1589,4
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	1242,2	1589,4	Виробничі с\г споживачі	1242,2	1589,4

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі коефіцієнти:
3-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 22.12.01 р. №1241 (зі змінами згідно Постанови від 22.01.2015 №37) нічний період – 0,25; напівпіковий період – 1,02; піковий період –1,8. 2-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 20.12.01 р. №1241 (зі змінами згідно Постанови від 22.01.2015 №37) нічний період – 0,35; денний – 1,8.

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:		
Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./МВт·год	1178,08	Постанова НКРЕКП№38 від25.01.16
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ),%	2,76	Постанова НКРЕКП №805 від 19.03.15
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ), %	8,06	Постанова НКРЕКП №805 від 19.03.15
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ),грн./МВт·год	58,63	Постанова НКРЕКП №3066від24.12.15
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ), грн./МВт·год	243,14	Постанова НКРЕКП №3066від24.12.15
Тариф на постачання 1 група (грн./МВт·год)	10,02	Постанова НКРЕКП №3066від24.12.15
Тариф на постачання 2 група (грн./МВт·год)	50,10	Постанова НКРЕКП №3066від24.12.15

*Тарифи на електроенергію, що відпускається населенню згідно Постанови НКРЕКП України від 26.02.2015р. №220

Постановою Господарського суду Київської області від 24.11.2015 р. у справі № 911/4062/15 Товариство з обмеженою відповідальність "Тех-Капітал" (ідентифікаційний код юридичної особи: 37500251) визнано банкрутом та призначено ліквідатором арбітражного керуючого Комлика Іллю Сергійовича.

На підставі вищевикладеного ліквідатор Товариства з обмеженою відповідальність "Тех-Капітал" (ідентифікаційний код юридичної особи: 37500251) Комлик Ілля Сергійович повідомляє, що довіреності видані попереднім керівником Товариства з обмеженою відповідальність "Тех-Капітал" у строк до 24.11.2015 року включно та передоручення скасовані, в зв'язку з чим представництво за відповідними довіреностями та передорученнями є припиненим.

---

18 грудня 2013 року постановою Господарського суду м. Києва по справі № 44/240-б визнано боржника - Фізичну особу - підприємця Мороза Андрія Борисовича (вул. Симиренко, 34-А, кв. 204, м. Київ, 03134, ідентифікаційний номер 2546218370) банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 14.12.2015 р. по справі № 44/240-б ліквідатором ФОП Мороза А.Б. (вул. Симиренко, 34-А, кв. 204, м. Київ, 03134, ідентифікаційний номер 2546218370) призначено арбітражного керуючого Комлика Іллю Сергійовича (свідоцтво № 130 від 04.02.2013 р.).

На підставі вищевикладеного ліквідатор ФОП Мороза А.Б. (ідентифікаційний номер 2546218370) Комлик Ілля Сергійович повідомляє, що довіреності та передоручення видані ФОП Морозом А.Б. чи попереднім ліквідатором ФОП Мороза А.Б. (ідентифікаційний номер 2546218370) арбітражним керуючим Маруненко Г.В. у строк до 14.12.2015 року включно скасовані, в зв'язку з чим представництво за відповідними довіреностями та передорученнями є припиненим.

---

10 січня 2011 року постановою Господарського суду м. Києва по справі № 46/557-б визнано боржника - ЗАТ "Віра" (код ЄДРПОУ 01285849) банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру ліквідатором призначено арбітражного керуючого Храмченка Вячеслава Андрійовича.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 21.06.2013 р. по справі № 46/557-б усунено арбітражного керуючого Храмченка В.А. від виконання обов'язків ліквідатора ЗАТ "Віра", ліквідатором Банкрута призначено арбітражного керуючого Шпитко Ліну Іванівну (свідоцтво № 1166 від 18.06.2013 р.).

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 07.12.2015 р. по справі № 46/557-б усунено арбітражного керуючого Шпитко Л.І. від виконання обов'язків ліквідатора Банкрута, ліквідатором ЗАТ "Віра" (код ЄДРПОУ 01285849) призначено арбітражного керуючого Комлика Іллю Сергійовича (свідоцтво № 130 від 04.02.2013 р.).

На підставі вищевикладеного ліквідатор ЗАТ "Віра" (ідентифікаційний код юридичної особи: 01285849) Комлик Ілля Сергійович повідомляє, що довіреності та передоручення видані попереднім керівником чи попередніми ліквідаторами ЗАТ "Віра" (ідентифікаційний код юридичної особи: 01285849) арбітражними керуючими Храмченко В.А. та Шпитко Л.І. у строк до 07.12.2015 року включно скасовані, в зв'язку з чим представництво за відповідними довіреностями та передорученнями є припиненим.

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію АТ "ЄВРОГАЗБАНК" оголошує повторний аукціон з реалізації майна банку іншим фінансовим установам, шляхом відступлення прав вимоги за кредитними договорами та договорами забезпечення виконання зобов'язань на електронному торговому майданчику ДП "СЕТАМ" https://setam.net.ua

№ лоту	Найменування активу	Початкова ціна продажу лота (без ПДВ), грн.	Гарантійний внесок по лоту (без ПДВ), грн.
122876	Право вимоги за кредитним договором № 434-240611 від 24.06.11р. укладеного із юридичною особою	93 864 681,25	9 386 468,13

Лот виставляється для продажу на відкритих торгах (аукціоні) в електронній формі за початковою ціною, без ПДВ.
Лот № 122876 виставляється до продажу на повторні торги.
*Перелік майна, що включене до складу забезпечення за кредитом, розміщено на сайтах ДП "СЕТАМ" - **https://setam.net.ua**, АТ "ЄВРОГАЗБАНК" - http://www.egb.kiev.ua, а також на сайті Фонду гарантування вкладів фізичних осіб - http://www.fg.gov.ua/.*

Умови проведення електронних торгів:

1. Кожна особа, яка реєструється на аукціоні, приймає умови Порядку реалізації продажу майна неплатоспроможних банків шляхом проведення електронних торгів, текст якого розміщений на веб-сайті: https://setam.net.ua, та зобов'язана у разі визнання її переможцем сплатити ДП "СЕТАМ" винагороду за проведення електронних торгів, у визначеному Порядком розмірі, шляхом вирахування суми винагороди з гарантійного внеску переможця. Також кожна особа, яка реєструється на аукціоні, зобов'язана забезпечити подання ДП "СЕТАМ" належним чином завірені копії документів, що підтверджують статус фінансової установи.
2. Учасниками відкритих торгів (аукціону) можуть бути юридичні особи (фінансові установи - банки або небанківські фінансові установи, крім кредитних спілок).
3. Аукціон відбудеться за наявності не менше одного учасника.
4. Гарантійний внесок - 10% від початкової ціни продажу лота.
5. Гарантійні внески для участі у відкритих торгах (аукціоні) вносяться на поточний рахунок ДП "СЕТАМ", код код ЄДРПОУ 39958500, п.р. 2600900177443, в ПАТ "Комерційний банк "Хрещатик", МФО 300670.
6. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.
7. Крок аукціону - 1 % (один відсоток) від початкової ціни продажу лота.
8. Усі витрати, пов'язані з укладанням договору відступлення права вимоги за кредитними договорами та договорами забезпечення зобов'язань, покладаються на покупця - переможця аукціону.
9. Переможець відкритих торгів (аукціону) протягом 10 (десяти) банківських днів з дня наступного після закінчення електронних торгів зобов'язаний підписати протокол, укласти з продавцем договори відступлення права вимоги за кредитними договорами та договорами забезпечення зобов'язань і провести повний розрахунок з продавцем.

Ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на аукціоні, можна щодня, крім вихідних та святкових днів, з 09.00 до 18.00, після реєстрації учасника аукціону, попередньо зателефонувавши за телефоном: (044) 536-92-11.

Дата та час проведення відкритих торгів (аукціону): 15.02.2016 року з 09:00 год. до 18:00 год.

Місце проведення відкритих торгів (аукціону) у формі електронних торгів: https://https://setam.net.ua.

Прийом заяв на участь у відкритих торгах (аукціоні) /електронна реєстрація учасників/ буде проводитись на веб-сайті ДП "СЕТАМ" (**https://setam.net.ua**), починаючи з дати публікації цього оголошення.

Кінцевий строк прийому заяв на участь у відкритих торгах (аукціоні): 13.02.2016 року, о 09:00 год.

Організатор аукціону: ДП "СЕТАМ" код ЄДРПОУ 39958500 ДП "СЕТАМ", код ЄДРПОУ 39958500, поштова адреса: 04053, м.Київ, вул. Артема, буд. 73, тел. 044-331-17-21, працює щоденно крім вихідних та святкових з 09.00 год. до 18.00 год.

Регіональна філія "Південно-Західна залізниця" ПАТ "Укрзалізниця"

про введення з 01.02.2016 року нових роздрібних тарифів на електроенергію згідно Постанови НКРЕКП України від 25.01.2016р. № 39 з врахуванням граничних рівнів тарифів при поступовому переході до формування єдиних роздрібних тарифів, без урахування податку на додану вартість.

Роздрібні тарифи для категорій споживачів на території розташування регіональої філії "Південно-Західна залізниця" ПАТ "Укрзалізниця", крім населення, населених пунктів, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	1242,20	1589,40	Непромислові споживачі	1242,20	1589,40
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	1242,20	1589,40	Виробничі с\г споживачі	1242,20	1589,40

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі тарифні коефіцієнти:
3-х зонний тариф – Постанова НКРЕКП від 22.01.15р. № 37 нічний період – 0,25; напівпіковий період - 1,02; піковий період – 1,8.
2-х зонний тариф – Постанова НКРЕКП від 22.01.15р. № 37 нічний період – 0,35; денний-1,8.

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:		
Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./Мвтгод	1178,08	Постанова НКРЕКП № 38 від 25.01.16
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ) %	2,65	Постанова НКРЕКП № 805 від 19.03.15
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ) %	9,07	Постанова НКРЕКП № 805 від 19.03.15
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ) грн./МВтгод	30,43	Постанова НКРЕКП № 3065 від 24.12.15
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ) грн./МВтгод	310,71	Постанова НКРЕКП № 3065 від 24.12.15
Тариф на постачання 1 група (грн./МВтгод)	14,49	Постанова НКРЕКП № 3065 від 24.12.15
Тариф на постачання 2 група (грн./МВтгод)	72,43	Постанова НКРЕКП № 3065 від 24.12.15

ДТГО "Львівська залізниця" інформує

про введення з 01.02.2016 року нових роздрібних тарифів на електроенергію згідно Постанови НКРЕКП України від 25.01.2016 року № 39 з врахуванням граничних рівнів тарифів при поступовому переході до формування єдиних роздрібних тарифів, без урахування податку на додану вартість

Роздрібні тарифи для категорії споживачів на території розташування ДТГО "Львівська залізниця", крім населення та населених пунктів, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	1242,2	1589,4	Непромислові споживачі	1242,2	1589,4
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	1242,2	1589,4	Виробничі с\г споживачі	1242,2	1589,4

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі коефіцієнти:
3-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 20.12.01р. № 1241 (зі змінами згідно Постанови від 22.01.15р. № 37) нічний період – 0,25; напівпіковий період – 1,02; піковий період – 1,8. 2-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 20.12.01р. № 1241 (зі змінами згідно Постанови від 22.01.15р. № 37) нічний період – 0,35; денний – 1,8

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:

Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./МВт·год	1 178,08	Постанова НКРЕКП № 38 від 25.01.2016
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ), %	4,83	Постанова НКРЕКП № 805 від 19.03.2015
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ), %	9,15	Постанова НКРЕКП № 805 від 19.03.2015
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ), грн./МВт·год	56,00	Постанова НКРЕКП № 3062 від 24.12.2015
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ), грн./МВт·год	201,25	Постанова НКРЕКП № 3062 від 24.12.2015
Тариф на постачання 1 група (грн./МВт·год)	9,26	Постанова НКРЕКП № 3062 від 24.12.2015
Тариф на постачання 2 група (грн./МВт·год)	46,32	Постанова НКРЕКП № 3062 від 24.12.2015

Оголошення про намір передати в оренду державне майно, щодо якого надійшла заява.

Назва органу управління - Управління справами Апарату Верховної Ради України.
Орендодавець - Управління адміністративними будинками Управління справами Апарату Верховної Ради України.
Дані про об'єкт, щодо якого надійшла заява про оренду:
Балансоутримувач: Управління адміністративними будинками Управління справами Апарату Верховної Ради України.
Код ЄДРПОУ - 26252302, 01008, м.Київ, вул. Банкова, 6-8, тел. (044)255-42-81, 255-42-04.
Найменування об'єкта: нерухоме майно - нежитлове приміщення.
Місцезнаходження об'єкта оренди: м. Київ, вул. В.Житомирська, 11 (кімната №618 на шостому поверсі).
Загальна площа: 40,48 м².
Вартість майна за незалежною оцінкою: 2075311,00 грн., без ПДВ станом на 22.12.2015.
Максимально можливий строк оренди: 2 роки 11 місяців.
Мета використання: розміщення благодійної організації.
Заяви про оренду зазначеного об'єкту приймаються протягом 10 робочих днів після опублікування оголошення за адресою: м. Київ, вул. Банкова, 6-8 а, каб. №409. Додаткова інформація за тел: (044)255-42-81, 255-42-04. Заяви подаються в окремому конверті з написом "Заява про оренду" із зазначенням найменування та місцезнаходження об'єкта оренди.
У разі надходження двох і більше заяв на об'єкт оренди, буде оголошено конкурс на право оренди відповідно до вимог абз. 3 частини 4 ст. 9 Закону України "Про оренду державного та комунального майна".

Постановою Господарського суду Київської області від 24.11.2015 р. у справі № 911/3852/15 Приватне підприємство "Мок-Кар'єр" (ідентифікаційний код юридичної особи: 35433173) визнано банкрутом та призначено ліквідатором арбітражного керуючого Комлика Іллю Сергійовича.
На підставі вищевикладеного ліквідатор Приватного підприємства "Мок-Кар'єр" (ідентифікаційний код юридичної особи: 35433173) Комлик Ілля Сергійович повідомляє, що довіреності видані попереднім керівником Приватного підприємства "Мок-Кар'єр" у строк до 24.11.2015 року включно та передоручення скасовані, в зв'язку з чим представництво за відповідними довіреностями та передорученнями є припиненим.

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію АТ "ЗЛАТОБАНК" оголошує відкриті торги (аукціон) з продажу активів (права вимоги за кредитами (кредитними договорами та договорами забезпечення виконання зобов'язань), що обліковуються на балансі банку, який проводитиметься на електронному торговому майданчику ТОВ "Центр з реалізації проблемних активів".

№ лота	Найменування активу (детальний опис, характеристика)	Початкова ціна продажу лота, грн. (без ПДВ)	Гарантійний внесок, грн. (без ПДВ)
114	Право вимоги за КД №303/11-KL	108 230,58	10 823,06
115	Право вимоги за КД №35/14/KMB	71 613,77	7 161,38
116	Право вимоги за КД №230/12-OVER	21 173,03	2 117,30

Лоти №№ 114-116, виставляються до продажу на повторні торги зі зниженням початкової ціни реалізації на 10%.

Місцезнаходження активів: 01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, буд. 17/52.

Ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на аукціоні, можна за їх місцем знаходження з 10.00 до 17.00 год. після реєстрації учасника аукціону та укладення договору про конфіденційність, попередньо зателефонувавши за номером (044) 495-81-60.

Умови продажу:

1. Кожна особа, яка реєструється на аукціоні, приймає "Правила проведення відкритих торгів (аукціону) в електронній формі з продажу майна (активів) неплатоспроможних банків" затверджені директором ТОВ "Центр з реалізації проблемних активів" та умови Договору про надання послуг участі в аукціоні, тексти яких розміщенні на сторінці відповідного лота на веб-сайті: https://cda.com.ua та зобов'язана у разі визнання її переможцем сплатити ТОВ "Центр з реалізації проблемних активів" винагороду за проведення відкритих торгів (аукціону), згідно тарифів, що зазначені на сторінці відповідного лота на веб-сайті: https://cda.com.ua, шляхом вирахування суми винагороди з гарантійного внеску переможця.
2. Учасниками відкритих торгів (аукціону) можуть бути юридичні особи (фінансові установи - банки, або небанківські фінансові установи, крім кредитних спілок).
3. Розмір гарантійного внеску - 10% (десять відсотків) від початкової ціни продажу лота.
4. Відкриті торги (аукціон) відбудуться за наявності не менше одного учасника.
5. Гарантійні внески для участі у відкритих торгах (аукціоні) вносяться на поточний рахунок ТОВ "Центр з реалізації проблемних активів", код ЄДРПОУ 34934987, п/р 2600332110494 у АТ "Діамантбанк" м. Київ, код банку 320854.
6. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.
7. Крок аукціону - 1% від початкової ціни продажу лота.
8. Усі витрати, пов'язані з укладанням договору відступлення права вимоги за кредитними договорами та договорами забезпечення зобов'язань, покладаються на покупця - переможця аукціону.
9. Переможець відкритих торгів (аукціону) протягом 10 (десяти) банківських днів з дня наступного після закінчення електронних торгів зобов'язаний підписати протокол, укласти з продавцем договори відступлення права вимоги за кредитними договорами та договорами забезпечення зобов'язань та провести повний розрахунок з продавцем.

Організатор аукціону: ТОВ "Центр з реалізації проблемних активів", код ЄДРПОУ 34934987, поштова адреса: 03150, м. Київ, вул. Горького, буд. 97, тел. (044) 360-91-44, працює щоденно крім святкових та вихідних з 10.00 год. до 17.00 год., за адресою: м. Київ, вул. Старокиївська, 10Г, корпус В, 2 поверх.

Дата та час проведення відкритих торгів (аукціону): 15.02.2016 року з 11:00 год. до 11: 30 год.

Час завершення електронних торгів продовжується щоразу на 10 хвилин, з часу внесення учасником електронних торгів цінової пропозиції, у випадку, якщо учасником електронних торгів було внесено таку цінову пропозицію, менш як за 1 хвилину до завершення електронних торгів, і так доти, доки не буде визначено переможця електронних торгів.

Місце проведення відкритих торгів (аукціону) у формі електронних торгів: https://cda.com.ua.

Прийом заяв на участь у відкритих торгах (аукціоні) /електронна реєстрація учасників/ буде проводитись на веб-сайті ТОВ "Центр з реалізації проблемних активів" (https://cda.com.ua), починаючи з дати публікації цього оголошення.

Кінцевий строк прийому заяв на участь у відкритих торгах (аукціоні): 11.02.2016 року, о 17:00 год.

Заявник зобов'язаний особисто (або через представника) не пізніше кінцевого терміну прийняття заяв на участь в електронних торгах, подати організатору заяву на участь в електронних торгах та документи, що додаються до неї, в паперовому вигляді за адресою: м. Київ, вул. Старокиївська, 10Г, корпус В, 2 поверх, щоденно крім святкових та вихідних з 10.00 год. до 17.00 год. та попередньо зателефонувавши по тел. (044) 360-91-44.

ДЕНЬ

№ 16 (6270) П'ЯТНИЦЯ, 29 СІЧНЯ 2016

Сьогодні в Україні хмарно, помірні опади. Місцями туман, на дорогах ожеледь. Вітер західний, північно–західний, 5—10 м/с, уночі в східній частині місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі від 3 градусів морозу до 3 тепла. Вдень 1—7 градусів вище нуля.

ЦЬОГО ДНЯ, 29 СІЧНЯ

■ **1805.** Підписано указ про відкриття у Харкові Імператорського університету (нині — Харківський національний університет ім. В. Н. Каразіна). ■ **1888.** Народився Гнат Порохівський — полковник Армії УНР. Працював співробітником військово-наукового та літературного журналу «Табор». ■ **1918.** Бій під Крутами між більшовицькою армією Михайла Муравйова та 300 київськими студентами, які захищали підступи до Києва. ■ **1978.** Швеція першою у світі офіційно заборонила використання аерозольних балончиків через їхній руйнівний вплив на озоновий шар Землі. ■ **2015.** Пішов із життя Віктор Шпортько — український співак (тенор), народний артист України (1994), професор.

АСТРОПРОГНОЗ НА 1—7 ЛЮТОГО

Овни. У вас буде дуже великий потенціал енергії. Зумійте застосувати її з користю. Можете розпочати нову справу чи запустити якийсь проект, а можете присвятити себе хобі чи зайнятися спортом.

☺ 2, 7 ☹ 1

Тельці. Цього тижня вам необхідно буде підтягти всі хвости й завершити розпочате. Сил у вас вистачить, щоб зайнятися багатьма справами одночасно.

☺ 3, 6 ☹ 4

Близнюки. На старанних і відповідальних цього тижня чекає успіх, багато приємних і радісних моментів.

☺ 3, 7 ☹ 6

Раки. Вам слід осилити чималу роботу заради досягнення давно поставлених життєвих цілей. Особливу наполегливість і кмітливість виявете у фінансово-матеріальній сфері.

☺ 4, 7 ☹ 2

Леви. Ви будете захоплені заробленням грошей і зміцненням свого матеріального становища.

☺ 2, 3 ☹ 5

Діви. У вас можливі зміни на роботі, грошові вкладення, пошуки нових джерел доходу, а також переїзд. Не беріться за все одразу, обмірковуйте кожен свій крок, зважуйте всі за і проти.

☺ 1, 4 ☹ 6

Терези. Усе у ваших руках, щоб наблизитися до давньої мрії. Використовуйте свої сили розумно, робіть послідовно одну справу за одною, керуйтеся планом і втілюйте задумане в життя.

☺ 3, 7 ☹ 6

Скорпіони. На вас чекає вияв чуттєвого потенціалу. Саме час зібратися й почати послідовно реалізовувати свої ідеї, плани, задуми.

☺ 4, 5 ☹ 7

Стрільці. Вам краще уникати різних заходів і гучних компаній, а також ухвалення якихось важливих і відповідальних рішень.

☺ 3, 7 ☹ 1

Козероги. Вам необхідно зупинитися, відпочити й привести свої сили до ладу. Відволічіться від суєтних справ, займіться пошуком сенсу.

☺ 4, 6 ☹ 5

Водолії. Цей тиждень дасть вам змогу утвердитися в суспільстві, закріпити свій статус, поліпшити матеріальне становище. У вас відкриються перспективи для подальших дій.

☺ 2, 7 ☹ 4

Риби. Ваші справи налагодяться, хоча й не надто швидко, і все-таки з кожним днем ваше становище поліпшуватиметься. Ви відчуєте в собі нові сили для руху вперед.

☺ 4, 5 ☹ 2

Тут воїнам по–домашньому тепло та затишно

Береговетське лісомисливське господарство, що на Буковині, одним із перших вирішило надати свої бази відпочинку для реабілітації воїнів, які пройшли війну на сході. Торік тут відпочили зі своїми родинами 570 наших захисників, тим часом у планах лісництва — поглиблення благодійної місії.

Свого часу у лісництві на затишних галявинках зорганізували будиночки, щоб було де відпочити працівникам, а також зупинитися на привал мисливцям, які так облюбували місцеві багаті на дичину хащі. Втім, заїздили гості туди переважно сезонно або ж на певні дати, а решту часу приміщення простоювали, і їхнє утримання лягало на бюджет підприємства. Проте віднедавна тут вирішили, що свіже повітря, чарівна природа і домашній затишок та тепло можуть неабияк допомогти адаптуватися до мирного життя нашим хоробрим воякам.

— Спочатку, — розповідає заступник директора з благоустрою, рекреації, туризму та комунікацій Тетяна Тирон **(на знімку)**, — ми запросили місцевих воїнів, потім шукали хлопців через волонтерів, а тепер уже фактично працює сарафанне радіо, і всіх, хто телефонує, ми намагаємося прийняти, організувати їм достойний відпочинок, щоб вони позбулися жахів війни.

До речі, каже Тетяна, серед їхніх відвідувачів було багато хлопців із Донеччини та Луганщини.

А щоб відпочинок був максимально корисним, на бази лісництва, яких у підприємства кілька і які розташовані в найкрасивіших місцинах, запрошують психологів, творчі колективи тощо. Сприяє реабілітації і ліс з його дарами — грибами і ягодами, а взимку незаймана природа. Біля одного з комплексів — озеро, наповнене рибою. До слова, вода тут джерельна, тож фактично все літо можна ще й купатися, не кажучи вже про сауни та лазні, які функціонують на базі. А ще фруктові дерева, вони ростуть просто на лісовій галявині; домашні продукти, бо в господарстві мають власну корівку. Одне слово, все це налаштовує на затишний сімейний відпочинок. Щодо самого слова «сімейний»,

то, як зазначила пані Тетяна, спочатку вони приймали лише самих хлопців, але дуже скоро зрозуміли, що тим, хто пройшов страшні випробування, насправді дуже важко адаптуватися до мирного життя в колі лише своїх побратимів по зброї, просто змінивши місце перебування. Вони важко знаходили собі заняття, інколи навіть доходило до крайнощів. І тоді у лісництві вирішили, що прийматимуть на відпочинок воїнів із їхніми рідними чи близькими людьми. Це дало позитивні плоди — хлопці поруч з дітками, дружинами стають м'якими, поблажливими, навіть трохи по-дитячому ніжними, каже пані Тетяна.

Подбали лісники і про культурну програму відпочивальників. Так, у ніч на Івана Купала, розповідають, аж до 2-ї години були справжні гуляння з хороводами, пусканням на воду вінків, накрили щедрі буковинські столи. Не менш цікаво проходять й інші свята, надто Новорічні, Різдвяні, Великодні, адже на Буковині у великій пошані народні традиції.

— Роботи ще дуже багато, — підсумовує Тетяна Тирон. — Але нам такий рух до снаги. Тому всі бази, які раніше були збудовані для відпочинку самих працівників лісу й мисливців, тепер переобладнуємо, вдосконалюємо і намагаємося зробити доступними не лише для учасників АТО, а для всіх тих, хто любить природу і хотів би провести тут свою відпустку.

Насправді говорити про зовсім дикі місця не доводиться, адже всі будиночки добре вмебльовані, мають усі зручності, у кранах чиста, фактично джерельна вода, є кухня з посудом, на якій господині зможуть готувати.

На самій же території можуть перепочити й ті, хто здійснює похід у гори. На спеціальному майданчику легко розбити намети для перепочинку чи ночівлі, а заодно і скористатися душем чи навіть попаритися в сауні. Звісно ж, таким відпочивальникам також запропонують свіже молоко чи сир і сметану або ж дари лісу. До речі, як розповіла нам Зінаїда Олексіївна, яка опікується тут господарством, їхня Лиска сама ходить на пашу, а в обід і ввечері чітко по годинах повертається на доїння. Ось така розумниця. Кажуть, хотіли б ще завести і овець чи кіз, проте побоюються вовків, надто вони вже люблять цих тварин. Проте сіроманці тут не єдині сусіди лісників. Бачили й ведмедя. Клишоногий, кажуть, дуже мирний: походить-походить навколо — і подалі в ліс. Щоправда, якось була одна майже кумедна історія. Забрів ведмідь на сусідську пасіку, взяв вулика і покосолапив з ним до води: щоб бджоли повилітали, а тоді вже й можна ласувати солоденьким.

Ще один напрям пропонують у лісництві. Їхніми базами, кажуть, можуть скористатися і науковці та студенти, приміром, біологічного чи географічного факультетів. Цього літа тут уже побували польські групи, що займаються питаннями біоценозу. Тож вітчизняним також будуть раді.

На одній із баз лісництва.

Марина КРИВДА.

Фото Ігоря КОНСТАНТИНЮКА.

ДОВІДКОВО

Державне підприємство «Береговетське лісопромислове господарство» — найбільший платник податків у районі. 2015 року до бюджетів усіх рівнів було сплачено 18 мільйонів гривень.

СПОРТ

Змагалися чемпіони України і Польщі

Футбол. Марбелья (Іспанія). Контрольний матч. 27 січня.

«Динамо» (Україна, Київ) — «Лех» (Польща, Познань). 2:0. Голи: Мораес, 53, Мякушко, 90+2.

«Динамо»: Шовковський, Віда (Антунеш, 61), Хачеріді, Драгович, Антунеш (Сілва, 30), Рибалка (Петрович, 78), Буяльський (Гармаш, 30), Велозу (Буяльський, 61), Гусев (Мякушко, 74), Гонсалес, Теодорчик (Мораес, 46).

У заключному спарингу на першому іспанському зборі зустрілися чинні чемпіони України та Польщі. У клубі з Познані, як відомо, до літа 2014 року виступав динамівський форвард Лукаш Теодорчик. Він зіграв у першому таймі, був активним, але не забив.

Відкрити рахунок ударом здалеку вдалося бразильцю Жуніору Мораесу, котрий замінив поляка після перерви. В цілому гра була досить динамічною і цікавою. Варто зазначити, що чемпіонат у польській Екстракласі відновиться вже в середині лютого. Тому познанська команда працює в інтенсивнішому режимі, ніж кияни.

Все мало завершитися мінімальною перевагою динамівців. Але на останній доданий хвилині після розіграшу кутового Віталій Буяльський влучив у стійку воріт, а Сергій Мякушко елегантно відправив м'яч у порожні ворота.

Коли ми спали, «гірники» перемагали

У ніч на 28 січня свій заключний поєдинок на зборах у США донецький «Шахтар» зіграв із клубом, який представляє американську Premier Development League і тісно співпрацює з академією французького ПСЖ.

Протягом зустрічі «гірники» мали незаперечну перевагу. І лише під завісу поєдинку господарі активізувалися, але не забили жодного м'яча. А от гості залишилися в меншості. На 82-й хвилині вилучили В'ячеслава Шевчука за небезпечний підкат.

«Маямі Сіті» (США) — «Шахтар» (Україна, Донецьк). 0:5. Голи: Феррейра, 5, 11, Зубков, 24, Борячук, 77, 78.

«Шахтар»: Каніболоцький (Сарнавський, 57), Срна (Матвієнко, 46), Кривцов, Ордець, Ісмаїлі (Шевчук, 46), Малишев (Ракицький, 61), Коробенко (Кобін, 46), Арабідзе, Коваленко, Зубков (Борячук, 46), Феррейра (Гладкий, 46).

На знімку: з м'ячем 19-річний нападник донечан Андрій Борячук, котрий відзначився двома влученнями.

Фото shakhtar.com.

«Золотий» хлопчик

«Шахтар» відповів відмовою на третю пропозицію «Ліверпуля» з приводу переходу бразильця Алекса Тейшейри (найкращого бомбардира чемпіонату України, 22 м'ячі в 15 матчах). **Про це інформує Daily Star.**

Перші дві пропозиції становили 32 і 37 мільйонів євро. Тепер «Ліверпуль» висловив готовність заплатити 41 мільйон, але і цю заявку відхилили.

Раніше повідомлялося, що «Шахтар» оцінює Тейшейру у 50 мільйонів євро. Але за даними ЗМІ, може погодитися і на 46 «лимонів».

Підготував Геннадій БРАНИЦЬКИЙ.

Над номером працювали: Ліна КУЩ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Наталія ФІЛІПЧУК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2016 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 20 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 16 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 50 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк: ТОВ «Поліпрінт», 04074 м. Київ, вул. Лугова, 1а, тел. (044) 464-17-89, факс (044) 464-17-91 poliprint@ukr.net

Зам. 5990

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

